

Випуск № 39
Травень 2024

Дніпровська Січ

Козацький дитячий часопис

ЧАСОПИСУ

20

РОКІВ!

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №39 (2024)

- 3 Козацькому дитячому часопису – 20 років!
 4 Вжити і жити
 7 Шануй тих, хто захищає твою волю
 8 Тісніше станьте, сильні духом, під прапором своїм
 9 105 річниця Соборності України
 10 Свято не лише про історію, а й про наше майбутнє
 11 Є ми, є Україна, є майбутнє!
 13 Великий син величного народу
 15 Конкурс читців поезій Т. Шевченка «З іменем Кобзаря у серці»
 16 Багатогранність таланту
 16 Герої сучасної України
 17 Нація нескорених, незламних, непереможних
 17 Вистояли – переможемо
 18 Наша згуртованість зупинить зло
 18 Форум безпеки
 19 Національні свята як символ любові до рідної землі
 20 Джерела незламності
 20 Разом захищаємо Україну
 21 Найбільша цінність – воля!
 22 Есе на тему: Незламність духу і сили української нації
 23 Козацький дух свободи не здолати!
 23 Наші кроки до Перемоги
 24 Тернистий шлях незалежності
 25 Бій під Крутами – приклад нечуваного героїзму і відданості
 25 Усе моє, все зветься Україна!
 26 Нас об'єднує Україна
 27 Поважай свій народ і націю
 28 Країна незламності
 29 Герої нашої історії
 29 Перший серед рівних
 30 Україна – європейська держава
 31 Єдність у розмаїтті
 32 Об'єднання на відмінностях
 32 Вивчаймо українську! Говорімо українською! Любімо українську!
 33 Мова як важливий елемент національної самосвідомості
 34 Говори українською, чуєш, як не вмієш – обов'язково навчись!
 35 Еко-Техно Україна 2024
 35 Новітні розробки гімназистів
 36 Навчання цивільному захисту
 36 Вас вітає бібліотека!
 37 Історичні романи Оксани Зененко
 38 Юні театralи 5-Б класу
 39 «Візерунки» наближають Перемогу!
 40 Львівські пригоди
 41 Щаслива лапа
 42 Світ нових чудес

На обкладинці часопису: актив ВГКДО «Дніпровська Січ»

Головний редактор Володимир Гнатюк
 Голова прес-центру Марія Швед
 Керівник науково-методичного центру Лариса Сівковська
sh283@ukr.net

КОЗАЦЬКОМУ ДИТЯЧОМУ ЧАСОПИСУ – 20 РОКІВ!

У першому номері козацького дитячого часопису «Троєщинська Січ», який побачив світ у квітні 2004 році, у вітальному слові зазначено: *«Це унікальне видання засвідчило, що гімназістам не байдужа героїчна сторінка історії України – Запорізька Січ. Саме там чи не найбільше виявився характер*

народу. Славне лицарство козацьке і сьогодні є взірцем мужності, відваги, винахідливості, кмітливості на шляху до демократії і державності». Згодом, коли Громадська козацька дитяча організація «Троєщинська Січ» була реорганізована у Всеукраїнську громадську козацьку дитячу організацію «Дніпровська Січ», то і дитячий часопис з 2006 року отримав нову назву, а саме – «Дніпровська Січ». З того часу пройшло 20 років. Кожного року народжувалось 2 номери козацького часопису, на сторінках яких з'являлися події, які яскраво відображали життя козацької дитячої організації. Стали традиційними рубрики «Козацькому роду нема переводу», «Вертаюсь, Україно, до твого коріння», «Я гордий тим, що українець», а також дописи учнів до

Днів Незалежності, Соборності, Збройних сил України, Героїв Небесної Сотні, Героїв сьогодення. Прес-центр часопису повідомляв про зустрічі членів козацької організації з Президентом України Віктором ЮЩЕНКОМ на Великій толоці у Мистецькому арсеналі у 2008 році, Президентом України Петром ПОРОШЕНКОМ на урочистостях вручення особовому складу Національної гвардії України ордерів на квартири у жовтні 2016 року, Президентом України Володимиром ЗЕЛЕНСЬКИМ під час церемонії підняття Державного Прапора України 23 серпня 2019 року на Софіївській площі, Героями України російсько-української війни, уроки мужності, пам'яті, благодійні ярмарки... Кожна подія – це крок до розуміння себе як частини своєї багатостраждальної Вітчизни, як приналежність до героїчної нації, що стоїть на смерть за свою волю і свою Державу. Скільки всього пережитого, передуманого, величнього і радісного було в житті кожного юного козака чи козачки! І той вогник, що запалила «Дніпровська Січ», не згасне через роки. Він розгориться у яскраве полум'я нашої неодмінної Перемоги. Пошли нам, Боже, у цей непростий час великих випробувань свою силу і міць, зціли нас вірою і правдою, даруй нам своє заступництво і охорону.

Володимир Гнатюк,
головний редактор часопису

ВИЖИТИ І ЖИТИ

Зустріч учнів гімназії з Героєм України

Дмитром ФІНАШИНИМ

Квітень! Пора весняного розмаю. Цвітуть абрикоси, бузки, вишні, тюльпани... Сонце в уста цілує землю і наповнює простір співучими трелями птахів. А десь поряд вибухають снаряди і падають ракети на нашу Богом даровану землю, вмирають тисячі патріотів, гинуть і повертаються безсмертними героями.

19 квітня 2024 року в актовій залі гімназії відбулася зворушлива зустріч старшокласників з Героєм України Дмитром ФІНАШИНИМ, модератором якої став давній друг «Дніпровської Січі», заслужений працівник культури України Георгій ДАЦЕНКО.

Розповідь Дмитра ФІНАШИНА:

«Наше командування нещодавно присвоїло мені звання молодшого офіцера. З 2015 року перебуваю у Національній гвардії України, згодом пішов на

контракт, потрапив до військової частини з охорони громадського порядку, не зовсім те, що хотів, бо прагнув воювати, захищати країну. Зміг переконати свою сім'ю і родину, а на слова мами «хай інші воюють», відповів: «Якщо не я, то хто буде захищати Вітчизну, де ми тоді будемо жити, в якій країні, якщо кожен стане думати, що треба десь перечекати, відсидітись...». У 2018 році увійшов до складу батальйону оперативного призначення імені Сергія КУЛЬЧИЦЬКОГО. Це був перший добровольчий батальйон, який сформувався із самооборонців Майдану. Надзвичайно вмотивовані, патріотичні хлопці, жодного дня не виїжджали з зони бойових дій. Мене прийняли на посаду розвідника. Я був оператором взводу, згодом – заступником командира взводу аеророзвідки, пройшов вишкіл, але постійно працював у складі снайперів. У мене був дрон, я корегував, літав і знищував ворога. Кожен піхотинець – це універсальний воїн. Ти то автоматник, то кулеметник, то гранатометник, бо кожної хвилини хтось може вийти зі строю і ти повинен вміти замінити того, хто вийшов. Повномасштабну війну зустрів на ротації Сходу України. 23 лютого 2022 року вирушаємо з Києва, ввечері ми вже в місті Попасна, чекаємо, а 24 лютого виїжджаємо в Станицю Луганську. Вранці командир повідомив,

що почалася війна. Ми отримали задачу обороняти Попасну, а згодом були там, де найбільш потрібні. Ми рвалися захищати Київ, проте якийсь генерал сказав нам: «Зачекайте хлопці, війни на всіх вистачить». Я думав як потрапити до бою. Через тиждень нас відправили у Харківську область. Це було село Оскіл, ми охороняли дамбу. Корегували вогонь по каналах. Ми замінували всі під'їзди до дамби. Нам прийшло повідомлення, що окупанти грабують магазин. Я підняв дрон і побачив колону з 17 одиниць бойової техніки. Вони всі їхали на нашу дамбу. Ми виставили пости. Я розумів, що для зупинки цієї колони в нас є тільки п'ять одиниць протитанкових гранат. Нас врятував той факт, що їхні танки підірвалися на мінах і їх залишилося сім. Ми перегородили в'їзд бетонною плитою, і орки відступили. Це був перший серйозний для мене бій, бо колона танків ще на мене не їхала. Потім нас бомбили касетними бомбами з літаків. Дві доби рівняли авіацією. Далі ми почали їздити по бойових позиціях. Воювали під Кременною, вздовж річки під'їхало три

ворожі БМП і вели розвідку чи можна кинути через річку пантонний міст. У якийсь із моментів в районі населеного пункту Соледар хлопці отримали завдання взяти висоту, і ми їм в цьому допомагали. У нас була зброя із тепловізорами. Це було 22 травня 2022 року. На половині маршруту ми натрапили на велику кількість особового складу, які вже були вкопані і мали свої вогневі позиції. Я був в складі передового дозору. Зайшли в лісосмугу, і там почався

стрілецький бій із значно переважаючими силами противника. Я розумів, що ми не зможемо їх знищити. Під час відходу один хлопчина загинув, а мій друг отримав поранення в руку і спину. Нас залишилося троє, один з яких поранений. Кулеметник прострілював поле, і ми не могли тримати бій. Я попросив вогонь мінометів. Дав орієнтири, хоча одна з мін могла знищити й нас. Проповзли метрів сорок, і мені прилітає куля у вказівний палець, друга куля попала в шолом, але ми продовжували евакуювати пораненого. Через декілька хвилин мені прилітає куля в руку і перебиває кістку. Такий глухий

біль, надзвичайно потужний. Товариш накладає мені турнікет. Шість годин ми вибиралися. В якийсь момент я відключився, прийшов до тям – вже нікого

немає, я сам, і ніхто не стріляє. Почалися галюцинації: де я, що я? Став на ноги, упав, переконався, що йти не можу – треба тільки повзти. Розумію, що час турнікету минув, і я втратив руку. Ліг, заплющив очі, біль, справа – повний вакуум. Подумав: чи варто так іти з життя? І прийняв рішення: треба боротися. Дві доби я був у статусі загиблого, потім – безвісти зниклого. Я знайшов воду, вночі замерзав, постійні галюцинації – ввижалися хлопці з моєї групи. На третю добу мене знайшли десантники і врятували. Ампутували руку, і місяць пішов на реабілітацію. За станом здоров'я мене звільняють з війська, і я в 28 років пенсіонер. Побув недовго в цивільному житті, отримав статус обмежено придатного до військової служби і з червня 2023 року проходжу службу в підрозділі безпілотної авіації, знаходжу цілі для ударних дронів.» Учні гімназії задавали питання про ударні дрони, що стало викликом піти захищати Вітчизну, яка є у ворога техніка та інші. Слова подяки прозвучали з уст гімназистів і запевнення, що саме такі герої, як Дмитро, принесуть перемогу Україні. Для підтримки емоційного стану Героя України Дмитра ФІНАШИНА юні артисти виступили з патріотичними піснями, танцями та флешмобами.

Володимир Гнатюк,
директор гімназії

ШАНУЙ ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ ТВОЮ ВОЛЮ

20 лютого в Україні щорічно відзначають День Героїв Небесної Сотні.

Вже 10 років цього дня вшановуємо пам'ять тих, хто змінив перебіг історії нашої держави. Більшість із них віддали своє життя під час подій Революції Гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року), інші загинули пізніше – у березні та квітні 2014 року, захищаючи ідеали демократії, обстоюючи права та свободи людини, європейське майбутнє України. Цьогоріч ми з однокласниками вирішили, що маємо особисто нагадати гімназістам про ці події. Ознайомившись з матеріалами та розпитавши близьких, ми підготували повідомлення про «Події гарячої зими 2013-2014 років». Нашими матеріалами стали світлинки з фотовиставки, що представлена в гімназії. Переходячи від зображення до зображення, ми розповідали молодшим учням, як тисячі людей збиралися для мирної акції на Майдані Незалежності в Києві і як мирний протест переріс у війну злочинної влади проти свого народу. Перехоплювало подих, коли ми говорили про спецпризначенців і снайперів, які за наказом влади цілили у своїх громадян з вогнепальної зброї. Дерев'яні щити, будівельні каски, палаючі барикади з шин тепер ніколи не будуть сприйматися як прості слова. Усвідомлення, що це відбувалося у сучасній Україні і за участі рідних, надає відчуття причетності і відповідальності. Події зими 2013-го

14 років перетворилися у справжню національну стихію. Першим Героєм Майдану став Сергій Нігоян – українець вірменського походження з Дніпровщини. Увесь світ облетіли кадри документальної хроніки, де цей молодий чоловік у будівельній касці стоїть на барикаді і проникливо, натхненно читає вірш Т. Шевченка. Найстрашнішими і найважчими були події 20 лютого в «Чорний четвер». Людей, які вийшли на мирний протест, обстрілювали снайпери. Того дня загинула найбільша кількість. Їх назвали «Небесною Сотнею». Масові розстріли беззбройних людей на Майдані стали переломним моментом у перебігу Революції Гідності та привели до стрімкого падіння режиму Януковича. Владні злочинці тікають з країни. Жовто-блакитний прапор став символом перемоги Революції Гідності. 21 лютого на Майдані прощалися із загиблими. Їх проводжали в останню путь словами «Герої не вмирають!» та піснею «Пливе кача по Тисині». Майдан став символом боротьби, символом утвердження прагнень до європейських цінностей у споконвічно європейській державі. Однак боротьбу за Україну не було завершено. У лютому росія окупувала АР Крим та почала війну на сході України. Список Героїв Небесної Сотні продовжував поповнюватися майданівцями, які загинули у російсько-українській

війні. Тому, звичайно, і ми не могли зупинитися у вивченні теми. Ми відвідали пам'ятки Деснянського району, що присвячені тим, хто першим протистояв рашистському вторгненню – українським добровольцям. Алея добробатів вразила нас кількістю прапорів добровольчих з'єднань, які тепер захищають нас у лавах ЗСУ. Пам'ятаймо всіх героїв Майдану! Шануймо всіх, хто боронить нашу волю!

**Ярослав Сверида, учень
7-А класу**

Ця екскурсія залишила незабутні враження. Мене переповнювала гордість за людей, які пішли захищати нашу країну у найскладніші часи. Ми дуже уважно слухали розповідь Олени Сергіївни про героїв Добробатів. Запам'яталась історія жінки, яка одна із перших вступила до добровольчого батальйону.

Олександра Назаренко, учениця 7-А класу

Мені дуже сподобалась екскурсія. Для мене вона повчальна. Було сумно слухати трагічні історії різних людей. Але завдяки цим співвітчизникам ми можемо жити, спокійно ходити по вулиці. Дуже вдячний захисникам, які боронять нашу країну.

Глеб Магнус, учень 7-А класу

Готуючи розповідь про Майдан, намагалась передати глибину подвигу звичайних українців. Було дуже боляче розповідати п'ятикласникам про загибель людей. Майданівці гинули тоді, щоб ми зараз жили у вільній демократичній країні.

Поліна Ковалевська, учениця 7-А класу

Я дуже хвилювався, оскільки починав екскурсію. Але зрозумів, якщо я зможу щиро передати те, що знаю про Небесну Сотню, то слухачі зрозуміють і відчують, як я пишаюсь, що є частиною української незламної нації.

Ярослав Сверида, учень 7-А класу

Готуючи матеріали заходу, розбираючи тексти в укритті (яке вже стало частиною нашого щодення), я навіть не уявляла наскільки цікавий він буде для гімназистів. До нас на екскурсію приходили все нові і нові групи учнів. Дуже хотілося донести до кожного ту сторінку історії, яку тепер знаю і шаную я. Слава Україні! Героям слава!

Марта Гриньова, учениця 7-А класу

ТІСНІШЕ СТАНЬТЕ, СИЛЬНІ ДУХОМ, ПІД ПРАПОРОМ СВОЇМ

З 2022 року 16-го лютого всією країною ми почали відзначати День єднання. У день, коли усі про-рокували найгірше, тобто день нападу росії на Україну, ми згуртувались і показали свою дружність. Це свято є нагадуванням, що наша сила та міць у єд-

ності; саме вміння бути пліч-о-пліч століттями тримає нас, українців, разом. У гімназії юні патріоти із класними керівниками продемонстрували своє бачення цього свята. Флешмоби, пісні, вірші – усе це було наповнене духом свободи та волі; силою, яка керує нашою мужністю. Навіть той факт, що для відкритого заходу об'єдналися 10-тий та 7-мі класи, показує вміння молодого покоління працювати злагоджено, що є символом свята. «Україна – це доля, яка випадає раз на віку, Україна – це пісня, яка вічна на цій землі, Україна – це наше минуле, сьогоднішня і майбутня», – так було і так буде завжди, і я впевнена, що ми зможемо усе: і ворога подолати, і Україну відбудувати, і зберегти свої звичаї, традиції, мову, і жити під мирним небом, бути гордими і вільними нащадками великих наших пращурів.

Варвара Красножон, учениця 10-Г класу

105 РІЧНИЦЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

22-го січня Україна відзначає День Соборності. Цього дня у 1919 році на Софійській площі в Києві був проголошений Акт злуки Української Народної Республіки (УНР) й Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. У цей особливий день ми вшановуємо наших героїв, тих хто в минулому і зараз захищали і захищають нашу незалежність. Соборність і самостійність для нас справжні цінності, як в історичному минулому так і героїчному сучасному. Ціною власного життя наші захисники виборюють право України на збереження своєї соборності. В це особливе і знакове для кожного українця свято, ми, учні 7-В класу, відвідали найбільшу дитячу книгозбірню Деснянського району міста Києва – бібліотеку № 115, де пройшла година державності «Історичне воз'єднання». Там ми переглянули документальний фільм про шлях України до соборності, з якого дізналися про перше офіційне святкування в 1939 році у місті Хуст, столиці Карпатської України. Тоді ці землі перебували у складі Чехословаччини. На демонстрацію вийшло понад 30 тисяч українців – так День Соборності став наймасовішим заходом українців за 20 років. На державному рівні День Соборності України вперше відзначили в 1999 році після указу Президента країни Леоніда Кучми. У фільмі висвітлено тернистий шлях України до соборності та процеси державотворення і формування території української незалежної держави. Головною подією у День Соборності є живий ланцюг,

який українці вибудовують, символізуючи об'єднання українських земель і державну єдність. Історія цієї традиції починається в 1990 році – тоді живий ланцюг простягнувся з Києва до Львова, Івано-Франківська, Стрия, Тернополя, Житомира та Рівного. За різними оцінками, участь в акції взяли близько трьох мільйонів людей. Відтоді це стало добрим звичаєм, який щороку влаштовують у різних куточках України і до якого також долучився наш 7-В клас. Символізуючи єдність українського народу, ми взяли за руки та спільно виконали гімн січових стрільців «Ой у лузі червона калина». Ми розуміємо, що любов до рідного краю об'єднує нас, допомагає йти до Перемоги та процвітання соборної, незалежної України. «Ми всі – одна сім'я, єдина ми родина, мільйони різних «Я», а разом – Україна!»

Олексій Хородецький, учень 7-В класу

СВЯТО НЕ ЛИШЕ ПРО ІСТОРІЮ, А Й ПРО НАШЕ МАЙБУТНЄ

Щорічно 22 січня українці відзначають День Соборності України, присвячений єднанню українських земель та прагненню до незалежності. Це свято не лише про історію, але й про наше майбутнє. Історія єднання України надихає і згуртовує. До цього йшли, за це боролись багато наших поколінь. Цьогоріч я з однокласниками відвідав бібліотечний захід «Історичне возз'єднання» до Дня Соборності України. Лектор ознайомила нас з розділами бібліотеки, показала історичне відео до Дня

Соборності України, а також розповіла багато цікавих фактів про свято. Особливістю цього дня став «живий ланцюг», який ми провели у своєму козацькому колі. Це настільки надихнуло нас та згуртувало, неначе ми стали частинкою чогось величного й особливого. Ми змогли відчутти причетність до великої історичної події, а ще настільки важлива для нас підтримка один одного.

Артем Поперечний, учень 7-В класу

22 січня вся країна відзначає День Соборності України. Це свято дуже важливе для українців, адже саме у цей день було проголошено Акт Злуки. Наша держава у процесі свого творення йшла тернистим шляхом, долаючи труднощі та перешкоди, але Україна вистояла і сьогодні продовжує свою боротьбу, щоб бути єдиною, соборною і незалежною. У цей урочистий і неймовірно зворушливий день українці стали в «живий ланцюг» від Києва до Львова. Наш 7-В клас мав унікальну нагоду відвідати цікавий та пізнавальний захід, який проводився у районній дитячій бібліотеці і був приурочений цій визначній події. Ми з великою за-

цікавленістю слухали лектора, який розповів нам про історію Дня Соборності України, переглянули історичні хроніки подій минулого та їх зв'язок з подіями, які відбуваються в нашій державі сьогодні. Щоб показати нашу єдність, рішучу непохитність, прагнення до свободи та незалежності, ми також стали у такий ланцюг, що, на мою думку, було дуже символічним відчутти себе справжнім українцем, патріотом своєї держави. Ми маємо бути свідомими, дружніми, тому що тільки в єдності можна перемогти ворога і зберегти вільну, незалежну державу.

Анна Белаш, учениця 7-В класу

Є МИ, Є УКРАЇНА, Є МАЙБУТНЄ!

19 березня у козацькій гімназії відбулась неімовірно-емоційна зустріч учнів із артистами Заслуженого академічного Ансамблю пісні і танцю Збройних сил України. З метою військово-патріотичного виховання молоді, її військово-професійної орієнтації та героїзації подвигу українського воїна-захисника з творчою програмою в рамках Всеукраїнського патріотично-мистецького проекту «Від колиски до звитяги» артисти славетного колективу не тільки заспівали і затанцювали колоритно, красиво, чуттєво, а знову і знову підкреслили непереможність української нації. Глядачі захоплювались квітучою рідною Україною, в якій є не просто «наші хлопці» – а «боги війни». Ми обов'язково переможемо, бо наші Збройні сили України зроблять все, щоб ми повернулися до мирного життя на рідній землі. Є ЗСУ, є Україна, є ми, є наше майбутнє! Професійний виступ військового колективу зарядив патріотичним духом заповнену глядачами простору гімназійну залу. З глибоким почуттям вдячності всі присутні думали про наших захисників і захисниць,

які нині на передовій захищають Україну від окупанта-рашиста. Журба і сльози, гордість та натхнення, радість, надія й велике бажання Перемоги єднали сцену й залу. Через пісню й танець виконавці передали енергетичний посыл молоді та емоційно підсилили патріотичний дух козачат і козаків, а вони, в свою чергу, щедро обдаровували артистів оплесками, рухами долоньок та світлом ліхтариків. Гімназійна родина дуже вдячна за такі ініціативи, адже вони сприяють не лише підвищенню культурного рівня, але і формуванню морально-патріотичної свідомості молоді, бо сьогодні захист країни понад усе.

Марія Швед,
заступник директора

Заслужений академічний Ансамбль пісні і танцю Збройних сил України під час виступу на сцені козацької гімназії

ВЕЛИКИЙ СИН ВЕЛИЧНОГО НАРОДУ

Цьогоріч увесь цивілізований світ відзначає 210 річницю з дня народження великого пророка, талановитого письменника та художника, який став символом незалежної України, – Тараса Григоровича Шевченка. З метою дослідження життєвого та творчого шляху генія українського народу учні 5-Б та 5-Г разом зі своїми класними керівниками Єршовою К.М. та Большаковою Н.В. під час весняних канікул вирушили до Чернечої гори, що височить над Дніпром у Каневі. Коли гімназисти пройшли 392 сходинки, що ведуть на гору, перед ними відкрився неймовірної краси Тарасів обрій. Саме тут колись мріяв оселитися Тарас Шевченко, «щоб лани широкополі, і Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий». Але цій мрії не судилось здійснитись за життя поета: через підірване імперською політикою здоров'я 10 березня 1861 року в Петербурзі

раптово обірвалось життя Тараса Григоровича. І лише 20 травня 1861 року його прах поховали на Чернечій горі. З уст екскурсиводів п'ятикласники дізнались багато цікавої інформації про життя Кобзаря. На власні очі побачили рукописи, картини, особисті речі та посмертну маску Шевченка. Виявляється, що перший пам'ятник Тарасу Шевченку відкрито в 1881 році до 20-річчя від дня смерті митця в місті Форт-Шевченко (Казахстан) під керівництвом І. О. Ускова, який був комендантом Новопетрівського укріплення, де відбувався заслання український поет. У світі налічується 1384 пам'ятники Кобзареві, з них 1256 – в Україні та 128 – за кордоном у 35-ти країнах. У 1881 році в Україні перший пам'ятник Шевченку встановлено в Харкові в садибі Алчевських. А найбільше пам'ятників Кобзареві на Прикарпатті. На превеликий жаль, повномасштабне вторгнення російського агресора вплинуло на все наше життя. Працівники музею змушені були оригінальні експонати надійно законсервувати, сховавши їх від ворога. Зараз експонуюються лише копії. Але ніщо не вплинуло на екскурсійну атмосферу. Велику зацікавленість викликав викуп Шевченка з кріпацтва. Виявляється, що під час навчання в художника В. Ширяєва молодий Тарас зустрів своїх земляків І. Сошенка, Є. Гребінку, Д. Григоровича і О. Венеціанова, які показали його роботи Карлу Брюлову. Саме цей відомий художник намалював портрет поета В. Жуковського і виставив його на аукціон. Сума викупу була дуже велика. Грошей не вистачило, адже за 2,5 тисячі рублів (саме стільки запросив пан Енгельгардт за Тараса) можна було придбати 45 кг чистого срібла або маєток з кріпаками. Портрет було продано царській родині за 1000 рублів, а іншу частину коштів дали друзі Шевченка. Загалом, у викупі Кобзаря взяли участь понад 20 осіб. Побували гімназисти і біля Шевченкової верби. Під час заслання в пустелі біля Каспійського моря, сумуючи за Батьківщиною, Тарас Григорович виростив з маленької гілочки вербичку. Там дерево прожило

147 років. На щастя, під час відзначення 100-літніх роковин від дня смерті Шевченка делегація українських письменників привезла до Львова пагін цієї верби і висадила у Стрийському парку. Уже з гілочки цієї верби відродили Тарасову вербу в Мангишляцькому саду. Нащадки Шевченкової верби «охороняють» і його могилу в Каневі. А завдяки активістам його дерево

радує українську діаспору по всьому світу. На знак пошани до геніального сина українського народу п'ятикласники поклали жовто-блакитні квіти – символ свободи і боротьби за незалежність, яку донині виборюють незламні українці.

Прес-центр 5-Б, Г класів

Особливе враження на мене справив музей, де зберігаються картини Т. Шевченка. Сподіваюсь, коли закінчиться війна, ми обов'язково знову вирушимо до Канева, щоб насолодитися оригінальними творами митця. А ще ми всім класом, стоячи біля дуба, що посадили родичі Кобзаря, загадали бажання-одне на всіх. І нехай воно якнайшвидше здійсниться.

Володимир Єфімов, учень 5-Б класу

Екскурсія до музею Тараса Шевченка залишила незабутнє враження. Ми ще більше дізнались про творчість письменника та помилувались чудовими краєвидами Дніпра в Каневі. Багато цікавої інформації отримали про те, що Тарас Шевченко був неперевершеним майстром пейзажу. Запам'яталося, що близько 1200 мистецьких робіт збереглися і дійшли до наших днів: гравюра, графіка, альбом офортів, портрети і автопортрети. Я вперше на власні очі побачив посмертну маску Кобзаря.

Артем Святний, учень 5-Б класу

Закінчення чверті ми відсвяткували екскурсією до визначного місця – Чернечої гори в Каневі. Воно особливе тим, що на кручах над Дніпром спочиває наш геніальний Тарас Шевченко. Саме так, як він і написав у своєму «Заповіті»: «Як умру, то поховайте мене на могилі серед степу широкого на Україні милій...». Ми відвідали його могилу та музей, в якому зберігаються оригінальні експонати. Під час екскурсії дізнались багато цікавих фактів, пов'язаних із життям та творчістю Т. Шевченка. Уся поїздка була пронизана захопливими розповідями про історію боротьби за волю, про яку так мріяв наш Кобзар. Дякую за чудову екскурсію!

Анна Журавель, учениця 5-Б класу

Канів славиться тим, що тут над Дніпром, височить могила Тараса Шевченка. Я дізнався багато нового з біографії поета, милувався його малярськими роботами. Цікаво було побачити й особисті речі великого Кобзаря. Я був у захваті від краєвидів, які відкрились з Тарасової гори. Це була особлива подорож до першоджерел нашого народу.

Артем Берішев, учень 5-Б класу

Під час весняних канікул ми з класом вирушили до місця поховання Тараса Шевченка, яке знаходиться в Черкаській області, в місті Каневі. Протягом усєї подорожі я насолоджувався українськими краєвидами. Біля музею нас зустрів привітний екскурсовод, який розповів нам багато нової та пізнавальної інформації про великого генія нашого народу. Ми піднімались і до могили Шевченка, де, поклавши квіти, вшанували його пам'ять. Екскурсія була цікава та корисна.

Володимир Курганський, учень 5-Б класу

КОНКУРС ЧИТЦІВ ПОЕЗІЙ Т. ШЕВЧЕНКА «З ІМЕНЕМ КОБЗАРЯ У СЕРЦІ»

Напередодні 210-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка в гімназії відбувся конкурс читців його поезій. До заходу долучилися учні 5-11 класів, кожен з учасників декламував най-

улюбленіші рядки, намагався передати всю глибину думок та переживань. Як зазначив І. Дзюба: «Шевченко як явище велике й вічне — невичерпний і нескінченний. Волею історії він ототожнений з Украї-

ною і разом з буттям рідної держави продовжується нею, вбираючи в себе нові дні й новий досвід народу, відгукуючись на нові болі та думи, стаючи до нових скрижалей долі. Він росте й розвивається в часі, в історії, і нам ще йти і йти до його осягнення». Учениця 6-Г класу Замірайло Влада взяла участь у районному фестивалі «Хай лине Тарасове слово».

Прес-центр гімназії

БАГАТОГРАННІСТЬ ТАЛАНТУ

Саме під такою назвою була проведена виховна година в 5-Б класі. Об'єднавшись у творчі групи, п'ятикласники зробили першу спробу розкрити геній письменника, живописця та географа. Спадок Шевченка-живописця глибинний. Його називають українським Рембрандтом. Під час Аральської географічної експедиції 1848–1849 рр. Кобзар прославився і як талановитий географ та картограф. Ім'я Тараса Григоровича Шевченка відоме у всьому світі, його твори перекладено майже всіма мовами. Шевченкова поезія вражає своєю актуальністю і є складовою кожної української душі. Ми маємо пам'ятати, що без Т. Шевченка доля української нації була б іншою. Уся його творчість присвячена безмежній любові до України. Пам'ятаймо, що його палке слово сприяло формуванню української нації – вільної, величної та непереможної.

Прес-центр 5-Б класу

ГЕРОЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Герой... Хто він? Суперлюдина, наділена надзвичайними здібностями? Легендарна особистість, якій притаманні найкращі людські якості? Відповідь на ці запитання намагався знайти наш 9-В клас, працюючи над проектом «Герої сучасної України». Активні учасники Революції Гідності, воїни АТО, військові, що захищають нашу країну на передовій, військові медики, волонтери – всі вони готові віддати своє життя заради свободи та незалежності України, порятунку інших. Як виявилось, сучасні герої – це звичайні люди, що жили простим життям, як кожен з нас, але у критичну хвилину вирішили присвятити своє життя служінню високим ідеалам, своїй державі та народу. Завдяки їх мужності, хоробрості, відвазі, патріотизму, самовідданості та здатності на самопожертву, ці пересічні співвітчизники були удостоєні звання Героя України. Серед них Денис Прокопенко, командир Окремого загону спеціального призначення «Азов», що впродовж майже трьох місяців обороняв Маріуполь; Владислав Українець, командир взводу, який ціною власного

життя стримав прорив ворога, прикривши відхід побратимів; Олександр Лук'янович, який знешкодив до трьох десятків одиниць ворожої техніки під час бою поблизу Києва; Яна Зінкевич, засновниця «Госпітальєрів» та багато інших. З часом історії про них перетворяться на легенди, їх подвиг надихне митців до створення віршів, пісень, романів, картин та скульптур. Уже зараз їх життя є прикладом для нас. Тож на нашу думку найкращу відповідь на запитання, хто ж такий герой, дав німецький драматург Г. Лессінг, який стверджував, що «герой – це людина, яка знає: що є блага, дорожчі за життя; людина, яка присвятила своє життя служінню державі, себе одну – служінню багатьом»

Прес-центр 9-В класу

НАЦІЯ НЕСКОРЕНИХ, НЕЗЛАМНИХ, НЕПЕРЕМОЖНИХ

До другої річниці звільнення Київщини від рашиських загарбників у козацькій гімназії пройшов захід за участі учнів 9-А, 9-В, 6-Д кл. (класні керівники Твардовська Л. М., Бут А. О., Персікова І. М.). У відеохроніці згадалися сторінки окупації та деокупації Мошуна, Гостомеля, Стоянки, Бучі, Ірпеня... Скільки болю, страждань, героїзму, нескореності, незламності... Ворогу не вдалося взяти

Київ не тільки за кілька днів, а й за кілька років. І не вдасться. Літак «Мрія» знищений, але мрія в перемогу-ніколи! Класним керівникам та учасникам заходу вдалося продемонструвати у кожному виступі силу спротиву звичайних українців, які готові стояти до загину. Одні тільки назви композицій вражають мотиваційним настроєм, як от: «Янголи ЗСУ», «Ірпінь, Гостомель, Буча», «Мошун», «Ми переможемо», «На лінії вогню», «Солдату», «Білим янголом», «Волонтери», «Украдена весна». При повній підтримці переповненої зали глядачів учасники віддали шану незламності нації, яка об'єднавшись, дивує світ. Воістину, для нас не просто слова «Україна понад усе», а сенс нашої боротьби і життя. Вистояли тоді, переможемо і зараз! Українці – це не просто народ. Це – нація! Нація непокірних, незламних, непереможних!

Анна Бут,
класний керівник 9-В класу

ВИСТОЯЛИ – ПЕРЕМОЖЕМО

Два роки минуло з часу, коли Київщина вийшла на передову свого історичного бою за вільність і незалежність. Цей період, сповнений випробувань та військових операцій, став найважливішим, що загартував та згуртував наш народ. У 2022 році наш регіон був визволений від ворожого вторгнення та відновив свою незалежність та суверенітет. Участь гімназистів у відкритому заході «Вистояли – переможемо» був надзвичайним за своєю емоційністю та вражаючою атмосферою патріотизму. Юні українці не лише розповіли історію своєї землі, а й зробили це з такою відданістю та пристрасстю, що байдужим не залишився ніхто. Кожен виступ був пронизаний великою любов'ю до України та великим духом відданості захисників. Під час виконання пісень про Ірпінь, Бучу, Гостомель усі в залі відчували глибокий зв'язок з рідними містами та селами. Кожне слово, кожна нота збуджувала в серцях почуття гордості та обурення за той тяжкий шлях, який пройшли мешканці цих місць під час війни. При розповіді віршів про захисників на очах з'являлися сльози і невимовний сум на серці при думці про самовідда-

ність та жертвність тих, хто вступив у боротьбу за свободу та мир. А ще ми вкотре переконались в тому, що справжні перемоги приходять тоді, коли ми єдині, коли наші серця об'єднуються в боротьбі за щасливе та вільне майбутнє. «Вистояли – переможемо» – це заклик до дії, до злагоди та до віри в себе, рішучості українського народу.

Людмила Твардовська,
класний керівник 9-А класу

НАША ЗГУРТОВАНІСТЬ ЗУПИНИТЬ ЗЛО

Визволення Київщини завжди асоціювалось з періодом Другої світової війни, історією минулого століття. Так склалося, що в XXI столітті ми стали свідками нових історичних подій – визволення Київщини від рашистських загарбників. Ця тема, що її обрав наш клас для відкритої виховної години, збурила хвилю різноманітних почуттів, змусила нас ще в процесі підготовки знову пережити тривогу, біль перших днів повномасштабного вторгнення. Згадали звуки сирени і перших вибухів, барикади на дорогах та блокпости. Та віра у те, що добро завжди подолає зло перемогла. З'явилась рішучість та бажання діяти: об'єднатись та допомагати хто чим може. Таким чином волонтерство стало частиною нашого життя. За місяць надійшли перші радісні новини про звільнення окупованих територій та разом із ними картини звірств ворожої армії. Це вибивало з колії та разом з тим загартовувало волю – волю до Перемоги. Віримо, що прийде той час, коли кожен куточок нашої країни буде звільнений від зла, і ми обов'язково святкуватимемо Перемогу!

Анастасія та Ксенія Куліняк,
учениці 9-В класу

ФОРУМ БЕЗПЕКИ

Зустріч з волонтерами Деснянського району та Добровольчим формуванням територіальної громади була надзвичайно корисною та пізнавальною. Під час обговорення ми отримали важливу інформацію про виклики війни, воєнну техніку, а також про небезпеку мін та дронів. Дуже важливою темою було обговорення ролі лікарів та надання першої медичної допомоги. Ми дізналися про цінність швидкої та професійної медичної допомоги в умовах військових конфліктів та надзвичайних ситуацій. Обговорення першочергових заходів, які можуть зберегти життя під час травм та кризових ситуацій, було надзвичайно важливим. Пізнавальною для нас була інформація про роботу лікарів на війні та їхню невтомну боротьбу за життя та здоров'я поранених. Це нагадало нам про важливість підтримки та визнання героїзму медичного персоналу, який ризикуючи власним життям, рятує наших воїнів. Загалом, зустріч стала чудовим форумом для обміну досвідом та знаннями щодо важливих тем безпеки та медицини. Я дякую організаторам за можливість отримати цінну інформацію, яка може зберегти не одне життя.

Богдан Пінчук, учень 9-А класу

НАЦІОНАЛЬНІ СВЯТА ЯК СИМВОЛ ЛЮБОВІ ДО РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Кожна історична доба народжує своїх героїв. Сучасна російсько-українська війна увійшла у наш спільний дім тривогами і втратами, відчайдушним криком душі. Ми існуємо тільки тому, що демонструємо єдність. Вона є у підтримці ЗСУ, один одного. Хтось надає матеріальну чи гуманітарну допомогу, хтось влаштовує тематичні виставки, висвітлюючи перебіг та наслідки подій.

Волонтерський рух різних організацій, родин і окремих особистостей є серцем нашої незалежності, а наша співпраця з волонтерами – це артерія життя кожного з нас. Виголошенням соборницької ідеї українців стало могутнім виявом сильної енергії нації та прагненням до етнічної і територіальної єдності. Від 22 січня 1919 року і дотепер по всій країні відбуваються традиційні акції єднання. Учасники заходів об'єднують жовту та блакитну стрічки зі Сходу до Заходу в єдиний український стяг. Цьогоріч символічний ланцюг єдності організу-

вали учні 8-Б, Д класів (класні керівники Кучерук Г.А., Микуленко Я.М.) у приміщенні гімназії. Юнь одягнула святкові вишиванки, які прикрасили символами єдності. Звучали патріотичні гасла на зразок:

Моя Україна – це я!

Моя Україна – це ти!

Моя Україна – це ми!

Миру тобі, Україно моя!

А ще гімназисти висловили думки на тему: «Що для мене Соборність». Ось деякі з них:

Для кожного громадянина та громадянки України 22 січня є Днем Соборності. У 1919 році в цей день відбулося воз'єднання українських земель. Для мене Соборність – це гордість за свій народ, за його боротьбу, за волю і свободу, яка утверджується і зараз. Для мене Соборність – це єдність усіх українців навколо нашої мови, національних традицій, головних ідей нашого майбутнього.

Анна Владичук, учениця 8-Б класу

Соборність для мене – це не лише історія та героїчні події минулого, але й єднання всіх українців проти ворога сьогодні, підтримка один одного, сила, витримка, впевнений рух до єдності, незалежності та перемоги. Все це творить наш сучасний образ незламного народу, що захищає свою державність та самобутність.

Вероніка Черненко, учениця 8-Д класу

Коли вільні люди об'єднуються – це створює нездоланну, потужну силу, якій до снаги подолати будь – які перешкоди, досягнути найвищих цілей. Нині Українська держава Соборна та Незалежна, однак усім нам варто розуміти: щоб бути дійсно незалежними, вільними, нам потрібно постійно працювати, щодня, щогодини на благо Батьківщини. Соборність України – це єдність усіх українців, це ціль, яка об'єднує нас. Це неподільність наших земель від півночі до півдня, від заходу до сходу.

Марія Запорожан, учениця 8-Б класу

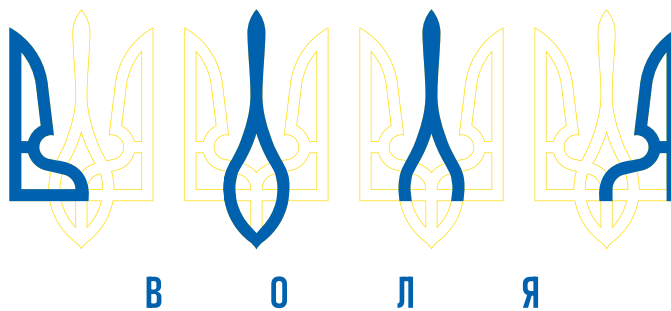
ДЖЕРЕЛА НЕЗЛАМНОСТІ

Історично так склалося, що українська нація протягом свого існування переживала важкі часи. Переживає їх і зараз. Наше сьогодення – це найскладніший період та найважливіший іспит, який ми маємо скласти, бо стоїть питання взагалі про існування української нації та збереження української державності. Історія нам нагадує, як мужньо чинили супротив наші пращури від зазіхання різних держав. Це і протистояння татаро-монголам, і національно-визвольна війна українського народу проти панування Речі Посполитої, російської імперії тощо. Український народ пережив голодомори, депортації, масові ув'язнення та розстріли... Хотіли знищити нашу культуру, мову, ідентичність... Але ми вистояли. Вистоїмо і зараз. Недарма в державному гербі України зашифроване слово «Воля». Воля до життя, воля до свободи, воля до суверенності та незалежності. Новітня історія незалежної України – це Помаранчева революція та Революція Гідності. Це війна проти російських загарбників. Це виклики нашої соборності, незалежності. Попри це пам'ятаймо, Україна завжди підіймалася з колін, бо вона – незламна, бо незламний народ України. І немає міцнішої сили ніж згуртованість української нації! Генетичний код українців – є битва за своє існування. Так було завжди. Так і тепер. Головний скарб держави – її народ. Наразі кожен має робити вклад у нашу Перемогу, в наше майбутнє – в майбутнє наших дітей, онуків та правнуків, бо, як казав В'ячеслав Чорновіл: «Україна розпочинається з тебе». Наші козацата – хлопці та дівчата з Козацької гімназії допомагають усім, чим можуть. Малюють малюнки, пишуть листи нашим захисникам, збира-

ють кошти, передають корисні предмети та смаколики на передову. Деякі з них перетворюють свої мрії, які зберігалися у скарбничках, на донати для армії. Ці діти незабаром стануть дорослими. Це майбутні талановиті фахівці у різних сферах. А головне – вони будуть незламні, бо українці!

Олександр Тригуб,
батько учениці 6-Г класу

РАЗОМ ЗАХИЩАЄМО УКРАЇНУ ДИТЯЧА БЛАГОДІЙНА ЯРМАРКА ВРАЖАЄ

Шановні учні, батьки та вчителі, ми з радістю ділимося результатами нашої колективної благодійної справи, яка була приурочена збору коштів на потреби захисників і захисниць ЗСУ. Козацька гімназія об'єднала зусилля, щоб допомогти тим, хто стоїть на передовій, тому цей захід був сповнений тепла, щирості та великої підтримки. Загальна сума неймовірна – це 205 000 грн. На

ці кошти через БФ «Ластівка Фаундейшен» ми закупимо дрони, рації, турнікети, аптечки і якнайшвидше передамо на фронт. Щиро вдячні усім, хто долучився до нашої благодійної ініціативи та підтримав воїнів своїми донатами та добрими справами. Разом ми здатні на велике, і ця єдність надає нам сили для Перемоги.

Прес-центр

НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ – ВОЛЯ!

Воля – поняття, яке сприймається різними людьми по-різному. Для окремих осіб воля може означати незалежність і свободу від будь-якого впливу, тоді як для інших вона може бути просто можливістю обирати та діяти у відповідності до своїх переконань. Для багатьох українців воля асоціюється з незалежністю та свободою. Це не дивно, враховуючи складну історію країни, яка включала періоди іноземного панування та обмежень у діяльності. Україна, 2014 рік – сучасний крок до свободи. На Майдан Незалежності вийшли тисячі людей. У вільних і гордих українців була лише одна мета – відстояти право на життя у демократичній державі, де закон один на всіх, а майбутнє – світле і квітуче. На жаль, нам довелося захищати свою свободу кров'ю. 20 лютого 2014 року – трагічна дата історії України. Це день, коли масовим розстрілом протестувальників у центрі Києва та вторгненням спецпризначенців на територію Криму, розпочалась кривава підступна війна проти нашого народу. 20 лютого 2024 року у розпал цієї російсько-української війни старшокласники гімназії вшанували 10 роковини трагедії Майдану, а також

велич відважних людей, які поклали своє життя за Україну. Небесна Сотня – 107 загиблих учасників Революції Гідності. Майдан довів, що воля для українців – це святе, що дух боротьби за правду – в генах незламного народу. В цей трагічний для всієї України день, в роковини розстрілу Героїв Майдану, учні 9-Г та 9-Д класів разом з класними керівниками Кошелевою В. С. та Піхотник Л. В. провели захід «Найбільша цінність – воля!», засвітили лампадки пам'яті, поклали живі квіти біля власноруч створеної стели Пам'яті, у віршах та виступах згадали імена Героїв та події десятирічної давнини, говорили про високу ціну нашої свободи, яку ми виборюємо вже понад 10 років. Хвилиною мовчання всі присутні вшанували відвагу, силу духу і стійкість громадян, які поклали душу і тіло на вівтар свободи своєї країни. Ми пам'ятаємо. Вічна пам'ять, честь і слава Героям, які вже не з нами. Слава Україні та Героям, які зі зброєю в руках відстоюють наше майбутнє!

**Валентина Кошелева та Любов Піхотник,
класні керівники 9-Г та 9-Д класів**

ЕСЕ НА ТЕМУ: «НЕЗЛАМНІСТЬ ДУХУ І СИЛИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ»

Секрет нашої незламності та сили не тільки в особистих якостях кожного українця, але й у нашій здатності єднатися та взаємно підтримувати один одного. На мою думку, однією з основних рис, яка виокремлює український народ, є взаємопідтримка. Це виявляється не лише в конкретних чи благодійних допомагах, але і в емоційній підтримці. Спільна свідомість того, що ми єдина велика родина, робить нас сильнішими та здатними подолати будь-які труднощі. Пісні, імена, прізвища – це теж важливі елементи, які об'єднують український народ. Наша музика – це не просто ноти, вона – вираз душі, передача автором своїх переживань та ідей. Вона надихає та втішає, допомагає подолати будь-які труднощі. Імена героїв та визначних особистостей стають символами мужності та сили, мотивуючи нас на великі звершення. Прізвища, що перейшли через віки, несуть в собі спадок попередніх поколінь і стають свого роду настановою для майбутніх поколінь. Література

та традиції є невід'ємною частиною нашої спадщини. Величезна кількість творів, написаних з любов'ю до свого народу та проникнутих глибоким патріотизмом, відображають велич і силу української душі. Традиції, передані від покоління до покоління, покликані не лише утримати зв'язок із минулим, а й збагатити наші душі мудрістю та досвідом предків.

Олексій Каленський, учень 11-В класу

Незламність духу і сила української нації – це риси, які роблять її унікальною. Незламність нації формувалась на протязі багатьох століть через боротьбу за незалежність та жагу до свободи. На мою думку, однією з рис незламності духу української нації є прагнення до незалежності. Любов до волі пульсувала у всіх періодах життя українців, від козацтва до сьогодення. Козаки були і є символом свободи і самостійності українського народу. Вони виборювали незалежність від польської шляхти та турецьких загарбників. Багато-

страждальна історія українського народу також сприяла розвитку незламності духу. Українці завжди знаходили в собі сили, щоб продовжувати боротьбу за краще майбутнє. Наприклад, воля українського народу до Перемоги над російською агресією є прикладом для всього світу. Українська культура є ще одним джерелом сили і натхнення, яке дає українцям відчуття власної ідентичності і допомагає нам зберегти свій національний дух.

Тимофій Кисіль,
учень 11-В класу

КОЗАЦЬКИЙ ДУХ СВОБОДИ НЕ ЗДОЛАТИ!

Духовність, віра, дух свободи та гостре відчуття потреби боротьби за справедливість – ось вони фундаментальні камені нездоланності українського козацького духу. Україна стала свідком багатьох конфліктів, інвазій та війн, проте її народ завжди вистоював, знову піднімаючись після труднощів, ніби оживаючи з попелу. Спроби знищення культури, мови та традицій не призвели до втрати ідентичності, а навпаки українці стали ще твердішими у своїх переконаннях та пристрасніше відстоювали власні цінності. Сила українського духу проявляється також у здатності народу до самозахисту та владарювання над долею. Історія Майдану 2014 року є ілюстрацією того, як громадяни з

усіх куточків країни піднялись на захист прав і свобод. Події на Майдані – це не просто акт героїзму, а виявлення спротиву та рішучості, які притаманні українському народові. Українці володіють також великою внутрішньою силою, яка пробуджується в часи випробувань. Важкі економічні умови, соціальні труднощі, війна – все це не ламає духу, а, навпаки, зміцнює його. Немов фортеця, українська нація стоїть під тиском випробувань, будуючи своє майбутнє на фундаменті сильних характерів своїх громадян. Отже, незламність духу та сила української нації – це результат великої історичної спадщини та внутрішньої сили волі.

Борис Тимофєєв, учень 11-В класу

НАШІ КРОКИ ДО ПЕРЕМОГИ

Сьогодні українці дивують увесь світ. Ми надіхаємо, вражаємо своєю стійкістю, незламністю. Чи є хтось, хто може нас зупинити? Ні! Бо ми всі разом воюємо за нашу єдину, рідну Україну! Боротьмося за нашу волю, за наше майбутнє без росії. Понад два роки незламності, боротьби та супротиву! На цьому і тримаємось! Козацька гімназія від самого початку повномасштабного вторгнення рашистів на нашу землю бере активну участь у допомозі ЗСУ. Кожного року по кілька разів ми відправляємо необхідне на фронт: це маскувальні сітки, теплий одяг, побутові засоби,

різноманітні смаколики, засоби зв'язку і, звичайно, листи підтримки нашим захисникам і захисницям. Козацька родина неодноразово організовувала благодійні ярмарки, а за виручені кошти ми придбали і передали у зону бойових дій автівку та кілька дронів для наших захисників-розвідників. Учні гімназії постійно збирають пластикові кришечки, які можна використувати на виготовлення протезів. Дуже активними є козацькі загони 11-В, 10-В, 5-Д, 6-Г, 7-В, 7-Г, 8-Д класів. Через БФ «Благочас» гімназійна родина надає допомогу дітям-сиротам, дітям з малозабезпечених сімей

та переселенців. До Великодня традиційною є акція «Привітай зі святом захисника та захисниці». Цьогоріч рада козацької старшини вирішила провести весняний ярмарок «Підтримай ЗСУ», а на отримані кошти через БФ «Ластівка Фаундейшн» хочемо передати на фронт дрони, рацію «Моторола», турнікети «Січ», «Дніпро» та кілька аптечок. Ми мріємо про перемогу, своїми діями наближаємо її, очікувану, бажану і обов'язкову! Україна понад усе!

Прес-центр гімназії

ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Патріотичний захід «Тернистий шлях незалежності» учні 10-А класу (класний керівник Ключник В.А.) розпочали актуальними словами В'ячеслава Липинського: «Ніхто нам не збудує держави, коли ми її собі не збудуємо, і ніхто з нас не збудує нації, коли ми самі нацією не хочемо бути». Гімназисти підняли дуже серйозну тему і розкрили її, аналізуючи основні віхи становлення України як держави. Розпочали з IX століття, адже за словами М. Грушевського «Київська Русь є першою формою української державності». Старшокласники не тільки подали історію становлення, але й поцікавились серед учнів гімназії, що вони знають про виникнення України. Дуже приємно було дивитись відеоролик, де гімназисти, оперуючи історичними даними, з гордістю говорили про виникнення України. А шлях становлення був надзвичайно складним. Люблінська унія значно погіршила становище українського народу, який змушений був боротись за свою віру, мову, освіту. На арену боротьби вийшло козацтво, яке перетворилось в ту силу, що змогла захистити рідну землю від ворогів і відстояти етнічну самобутність, створити власну державу. На жаль, Гетьманщині не вдалося зберегти свою самостійність. Отак червоними і чорними нитками шилась історія нашої держави. Дуже багато говорили учні про історичні перепитії: Переяславську Раду, вплив росії, Речі Посполитої, Австро-Угорської імперії, криваві скрижалі ХХ століття. 69 років провела Україна як радянська соціалістична республіка у складі СРСР. Скільки горя, біди, колізій. І як підтвердження надскладних часів учасники заходу зробили

інсталяцію на поезію В.Симоненка «Де зараз ви, кати мого народу?» Перше, що похитнуло силу СРСР – це вивезення із ГУЛАГУ і перепоховання у Києві 19 листопада 1989 року останків політв'язнів радянського режиму В. Стуса, Ю. Литвина та О. Тихого. Церемонія у Києві вилилася у багатотисячну акцію засудження радянської системи. Жалобна процесія рухалась від центру Києва до Байкового кладовища під забороненими жовто-синіми прапорами. З часом були масові студентські протести, які отримали назву «Революція на граніті». Дух свободи охопив Україну під час референдуму 17 березня 1991 року. Понад 90% українців в усіх областях висловили схвальну думку про оголошення незалежності України. 24 серпня 1991 року знаменна подія в історії нашої держави: проголошення довгоочікуваної незалежності України. Але... потім чорна зима 2013–2014 років: Майдан смерті Героїв Небесної Сотні, окупація Криму, АТО на сході країни, 24 лютого 2022 року початок повномасштабного вторгнення... Ось вже понад 2 роки Україна продовжує відстоювати свободу, цілісність держави та власну ідентичність. Зі сцени десятикласники через вокально-хореографічні композиції (спів під гітару, флешмоб, вальс) продемонстрували гордість за рідну країну. Занадто багато тривожних і трагічних подій відбулося за останні роки, однак єдність народу нашої країни знову і знову доводить торжество правди і добра над злом, яке не може перемогти гордий український дух, залишений у спадок славними предками.

Прес-центр гімназії

БІЙ ПІД КРУТАМИ – ПРИКЛАД НЕЧУВАНОВОГО ГЕРОЇЗМУ І ВІДДАНОСТІ

29 січня Україна відзначає День пам'яті загиблих під Крутами. У цей день у козацькій гімназії проведені виховні години, оформлені виставки і в шкільній бібліотеці, і від учнівського самоврядування. 106 річницю героїчного бою молодих хлопців під Крутами учні 10-В, 10-Д класів вшанували під час заходу «Єднаймося» у районній бібліотеці №115 для дітей, який провела поетеса, волонтерка, соціальний працівник, голова громадської організації «Ми з Троещини» Наталія Бурдакова. Звучали емоційні і тривожні слова поезії, присвячені героям минулого і сучасного. Безстрашні юнаки, які 106 років тому стримували червону орду під Крутами, йшли в нерівний бій із ворогом, не маючи належної військової підготовки, бойового досвіду, достатньої кількості озброєння та якісної техніки. Безжальний вихор історії поставив найкращих представників того по-

коління саме в такі умови. Та в душі кожен із тих молодих людей мав дещо, що змусило їх вийти на цей шлях і не відступити попри браку вмінь та навичок. У ХХІ столітті ми проводимо аналогію із сучасними кіборгами-азовцями. Середній вік бійців «Азову» – 27 років, середній вік командного складу – 32 роки. «Азов» – це про молодість. А ще про побратимство, професіоналізм, силу духу і почуття обов'язку перед країною, яку плюндрує ненависний ворог. Українська історія переповнена прикладами героїзму. Бій під Крутами – безжальний приклад нечуваного героїзму і відданості: сотні життів юних покладені на кривавий вівтар боротьби за українську державність. Вони дали свій бій тоді, як роблять це наші захисники і захисниці зараз.

Прес-центр гімназії

УСЕ МОЄ, ВСЕ ЗВЕТЬСЯ УКРАЇНА!

На виконання рішення педагогічної ради з виховної роботи в освітньому просторі гімназії активно проходять заходи з національно-патріотичного виховання. Так, 27.02 у 6-В (класний керівник Супрун О.М.) відбувся урок-квест «Моя країна – Україна». Через гру юні козачата відновлювали прислів'я, відгадували загадки, ребуси, пригадали державні та народні символи-обереги, демонстрували знання з географії, склали карту та побажання для рідної України. А ще провели музичну розминку, виконавши пісню «Ми різні, але такі однакові», отаман загону прочитав прекрасну поезію Л. Костенко «Усе моє, все зветься Україна». У цьому ж форматі пройшли змістовні патріотичні заходи в інших козацьких загонах.

Прес-центр гімназії

НАС ОБ'ЄДНУЄ УКРАЇНА

З Днем єдності, Україно! Возвеличуємо тебе в поезії, в ранкових світанках, у вечірніх зорях... День єднання – молоде свято. У нього немає сформованих роками традицій, але в умовах війни воно набуло особливого сенсу – показати усьому світові, що ми сьогодні – як ніколи єдині та попри все будемо відстоювати свою незалежність і своє майбутнє. Учні 5-В класу долучилися до вітань у цей важливий і значущий день в історії нашої країни. На виховній годині «Від матері – до доні, від батька – і до сина...» діти змогли перенестися і у часи козацтва, і у далекі 30–50, і в такі щемливі роки як 2004, 2014, коли ми, українці, виборювали свою свободу, незалежність, самостійність, стійко тримаючись одного – єдності думки, бо саме в єдності та згуртованості сила нації. Працюючи у групах, виконуючи різні завдання, гімназисти тлумачили, як вони розуміють слово єдність, а під час групової роботи власноруч переконалися, що все вдається у того, хто тримається гурту, стоїть один за одного до кінця, допомагає, підставляє своє плече. Тільки так передається нерозривний зв'язок українського роду. Роду вільного, що виборює і зараз мир у боротьбі за майбутнє. І ми всі, як одне калинове намисто на вишиваній сорочці своєї найдорожчої України, маємо робити все можливе

і неможливе задля спільної мети – бути вільними і незалежними. Виконуючи флешмоб під читання Богданом Ступкою поезії Ліни Костенко «Крила», гімназисти ще раз наголосили, що всі ми, народ України,
*В душі надію і віру маєм,
 Крила поезії нас підіймають.
 Всі перешкоди зможем здолати,
 Ніколи нікому нас не зламати.*

Людмила Литвинюк,
 класний керівник 5-В класу

ПОВАЖАЙ СВІЙ НАРОД І НАЦІЮ

Найсокровенніша мрія кожного українця – це мир і перемога у запеклій боротьбі з ворогом, який віроломно напав на наші землі і знищує все на своєму шляху. Наші дії – це єдність в усьому і всюди: у підтримці наших захисників і захисниць, у волонтерстві, у відповідальності за доцільно прожитий день. Відчуваючи загрозу від сусіда-недруга, віднедавна у нашому календарі з'явився День Єднання. Це наш спротив, наша стійкість. День Єднання – молоде свято. У нього немає сформованих роками традицій, але в умовах війни воно набуло особливого сенсу: показати усьому світові, що ми сьогодні – як ніколи єдині, і тому будемо до загибну відстоювати свою незалежність і своє майбутнє. У цей день по всій Україні піднімають Державний Прапор і виконують Гімн. Приєднатися до заходів можна, одягнувши вишиванку, прикріпивши синьо-жовту стрічку, або ж підтримати морально й матеріально тих, хто зараз бореться за нашу свободу та мир на фронті. З нашого класу таких представників двоє. Це наші татусі-захисники: Бойко Віталій Михайлович та Салівон Олександр Іванович. Ми безмежно вдячні усім захисникам за те, що маємо можливість сьогодні ходити до школи, гуляти на вулиці, відвідувати кіно-театр, спілкуватись з друзями чи просто бачити красу своєї Батьківщини, яку так жорстоко хочуть окупувати вороги-загарбники. Але ми вистоїмо, обов'язково

переможемо. Підтримуючи дух патріотизму та національної єдності, у 5-Д класі (класний керівник Гончар О.М.) було проведено тематичну виховну годину. Під час цього заходу учні повторювали заповіді справжніх українців: «Поважай свій народ і націю», «Люби, оберігай свій рідний край», «Шануй батьків своїх», «Шануй, люби та вчи рідну мову» та інші; розгадували ребуси та головоломки, в яких шукали «сховані» слова про Україну; згадували прислів'я про символи та обереги рідного краю. Була можливість зібрати карту України та розповісти цікаві факти про області та обласні центри, чим вони відомі та неповторні. Всю цю інформацію учні готували заздалегідь, самостійно розподіливши між собою регіони. В результаті вийшла яскрава мапа нашої рідної країни, навколо якої додали долоньки побажань та закликів таких як: «Україна – це ми!», «В єдності – наша сила!», «Єднаймося заради миру!». А ще до заходу козачата підготували малюнки «Діти України в очікуванні миру» і колективний танок під пісню «Серце України», яку емоційно виконували всі. А новинкою в ході свята було започаткування традиції класу, яка полягала в щорічному оформленні прапора-оберегу загону. Це був справжній День Єднання думками, мріями, планами. По завершенню свята, взявшись за руки, утворили коло єднання 5-Д класу.

Прес-центр 5-Д класу

КРАЇНА НЕЗЛАМНОСТІ

24 лютого виповнилося рівно два роки від початку злочинного повномасштабного вторгнення росії в Україну. До 2 річниці війни був проведений захід за участю 8-Б, В, Д класів (класні керівники Кучерук Г.А., Дьоміна М.В., Микуленко Я.М.) на тему « Країна незламності. День пам'яті жертв агресії російської федерації». Діти пригадали ключові події, які вже увійшли в історію, про ті страшні злочини рашистів, людський біль і великий страх за майбутнє України. Близько 5-ої ранку за київським часом російські війська вторглися на територію суверенної і незалежної України. Ці 24 місяці для кожного українця є вічністю, а страх і сльози переслідують нас навіть у найсонячніші дні. Але, попри песимістичні прогнози союзників у перші дні війни, гордий і відважний народ України згуртувався в єдиний кулак і впевнено рухається до Перемоги, яка обов'язково прийде в наші домівки. Цю дату кожен українець запам'ятає на все життя. За роки повномасштабного вторгнення український народ продемонстрував світові приклади мужності, стійкості, сміливості, кмітливості та єдності перед жорстоким ворогом, що чисельно переважає наші ЗСУ. Метою російської агресії є не просто загарбання територій, а знищення нашої національної ідентичності, гено-

цид українського народу. На тимчасово окупованих українських територіях росіяни повторюють найгірші практики нацизму – масові розстріли, депортації, знущання з мирного населення, умисне пљондрування та розкрадання приватної власності та цінностей. Не маючи спроможності перемогти на полі бою, російська держава-терорист вдається до варварських обстрілів українських міст та критичної інфраструктури. Більшість ракетних атак націлені на цивільні об'єкти. Руйнуючи нашу енергетику, російські терористи прагнуть спричинити в Україні гуманітарну катастрофу та суспільний хаос, знищити економіку та позбавити міста життя. Героїчний опір українців – це не лише боротьба за фізичне виживання українського народу та свободу країни. У цій війні Україна захищає свій європейський вибір, свою ідентичність і цінності. Українці проливають кров за вільну, демократичну Європу. Наш народ вистоїть й доведе свою спроможність зупинити російську військову агресію. Ми будемо боротися доти, доки не звільнимо від окупанта всі українські землі. Вистояли 2 роки, виборемо і Перемогу.

Яна Микуленко,
класний керівник 8-Д класу

ГЕРОЇ НАШОЇ ІСТОРІЇ

22 лютого в нашій гімназії відбувся патріотичний захід до другої річниці війни росії з Україною. Уже два роки ми протистоїмо повномасштабному вторгненню ворога: 730 днів війни, 730 днів незламності, болю, сліз, втрат, віри і надії. Підготовка до заходу була дуже серйозна. Наполегливо й сумлінно учні 8-Б, В, Д класів готували творчі номери, вчили слова, добирали костюми. Іноді на репетиціях ми нервували та сперечалися. Та головне, що всі були небайдужі, дружні, схвильовані і мотивовані. Несподіванкою для нас стала зустріч з героєм сьогодення Павленком Віталієм Віталійовичем, молодшим лейтенантом 112 бригади 126 батальйону Київської ТРО, батьком учениці 8-Б класу Павленко Сніжани. З перших днів повномасштабного вторгнення він пішов захищати Батьківщину. У травні 2022 року брав активну участь в обороні міста Лимана Донецької області. Згодом визволяв від окупантів такі села, як: Тетянівка, Ярова, Дробишеве, Новосе-

лівка, Білогорівка. Був поранений, але знову повернувся на фронт. Запам'яталася щемлива розповідь Віталія Віталійовича про свого побратима, 18-річного юнака – воїна Назара, на позивний «Малий», який став йому за сина та, на превеликий жаль, війна забирає найкращих. На згадку про зустріч із нами батько учениці подарував гімназії прапор свого батальйону. Глядачі та учасники заходу прониклися відвертою та емоційною розповіддю нашого героя. Наверталися сльози... Боліла душа за загиблими... Щодня ми дякуємо українським Воїнам! Дякуємо за кожен світанок і за кожен вечір! Дякуємо за незламність та мужність, сміливість та стійкість! Україна сильна людьми, які вірять ЗСУ, допомагають нашим захисникам і захисницям листами, малюнками, донатами, благодійністю, небайдужістю.

Катерина Шовкопляс,
учениця 8-В класу

ПЕРШИЙ СЕРЕД РІВНИХ

«Перший серед рівних» – це гасло першого штурмового батальйону III окремої штурмової бригади ЗСУ я почула з вуст земляка з Київщини. Доля звела мене з дуже свідомим українцем, нашим захисником (хлопцеві всього 22 роки), але який за час повномасштабного вторгнення росії в Україну пережив стільки, скільки звичайна людина не пізнає і за все своє життя. Звати нашого героя Соболь В'ячеслав, позивний «Француз». У ході розмови хлопець розповів свою історію війни: «Я, Соболь В'ячеслав Володимирович (позивний «Француз») – боець 3-ої окремої штурмової бригади. З перших днів повномасштабного вторгнення ми з рідним братом Дмитром (позивний «Соболь») 9 березня 2022 року добровільно вступили до 1-го баталь-

йону ТРО «Азов Київ». 14 березня 2022 року, виконуючи бойове завдання в с. Мощун, загинув мій Діма. Я ж від тоді побував у найгарячіших точках України (Буча, Горенка, Мощун, Запорізький та Херсонський напрямки, Гуляйполе, Донецька обл. (Курдюмівка, Кліщіївка, Андріївка, форсував канал Сіверський Донець, під Бахмутом отримав чотири контузії середнього та важкого ступенів важкості), нині продовжую виконувати завдання з оборони та відновлення територіальної цілісності України, безжально знищуючи ворога на нашій землі.» Я з повагою вдивлялася у загартоване у боях молоде і водночас мужнє обличчя, слухала милозвучну українську мову з вуст відважного захисника. А ще мені дуже сподобалося не вихвалання-хизування, а спокійна оповідь про

будні побратимів, гордість за їх гарт і надійність. На згадку про перебування в гімназії, де працює його дружина, В'ячеслав запропонував прапор 1-го штурмового батальйону. З особливою гордістю і повагою до святині В'ячеслав розповів історію Знамена. «З гідністю передаю Київській козацькій гімназії стяг, історія якого почалася 24 лютого 2022 року. За його основу взято прапор Української Повстанської Армії, де червоно-чорні кольори символізують пролиту кров за рідну землю. На червоному тлі – підписи людей, які зараз захищають рідний край, обороняючи права та волю кожного українця. На чорному тлі – позивні героїв, що віддали найцінніше за Україну – своє життя. По центру зображений шеврон 1-го штурмового батальйону 3-ої ОШБ, який символізує тактичний знак штурмової гвинтівки, що вказує на специфіку роботи нашого підрозділу – штурмові дії. Сіро-чорні кольори – кольори Сил спеціальних операцій, у яких наш підрозділ «ССО АЗОВ Київ» пройшов свій шлях до становлення 3-ої окремої штурмової бригади». Все буде Україна, бо для мільйонів співвітчизників сучасне гасло «Україна понад усе»

– це не просто крилата фраза, це зміст і сенс життя наших захисників і захисниць, які обов'язково повернуться переможцями із поля бою. Ми вболіваємо за тебе, В'ячеславе, і за тисячі таких як ти. Віримо, що Перемога буде за нами.

Марія Швед,
заступник директора з виховної роботи

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКА ДЕРЖАВА

Ми є частиною родини європейських держав зі спільними цінностями та прагненнями. Виховна година у 7-Б класі «Україна – європейська держава» підкреслює нашу єдність, силу та віру в європейський інтеграційний проєкт як рушія розвитку та миру на континенті. Попри війну, Україна дедалі глибше інтегрується в європейський простір в усіх сферах. Ми адаптуємо своє законодавство, аби стати повноправним членом європейського сві-

ту, формуємо підґрунтя до вступу України в альянс. Український народ довів свою приналежність до великої європейської родини. Європейці вірять, що війна закінчиться на користь України. Ми ж, українці, ні на мить у цьому не сумніваємося, інакше і бути не може, коли в нас такий мужній і нескорений народ. Готуючись до виховної години, учні 7-Б класу поширили свої знання про європейські країни, спосіб буття, політичне, культурне, духовне життя. Провели істо-

ричний екскурс в історію становлення та формування потужного політико-економічного єднання провідних країн Європи в єдину спільноту під назвою «Європейський Союз». Діти виконали оду «До радості» – гімн ЄС, що символізує ідеали свободи, миру та солідарності, на яких тримається Європа. Сюрпризом для учнів стало відеопривітання однокласників, які під час повномасштабного вторгнення виїхали за кордон і знаходяться на сімейному навчанні у гімназії. Всі вони сумують за рідною домівкою, друзями, однокласниками і чекають на швидке повернення, бо найкраща стежина

та, яка веде додому. Аня Самардак і Марина Лепушинська виконали чудовий танок під пісню гурту «ТІК» «Я люблю Україну». Група «істориків» підготувала і розповіла цікаву інформацію про ЄС. Виховна година закінчилася традиційно українською гостинністю: усіх учасників та гостей пригостили смачними пиріжками, приготовленими батьками учнів. У ці хвилини український народ бореться за своє політичне і територіальне виживання. Ми показуємо світові стійкість, мужність, національне єднання у запеклій боротьбі.

Наші захисники та захисниці героїчно стримують і зупиняють ворога. Завдяки згуртованості, стійкості, звитязі, ми наближаємо Перемогу і маємо обов'язково здолати ворога! У нас вірить весь європейський цивілізований світ, тому повне об'єднання та повноправне членство нашої держави в Європейському Союзі заради миру і процвітання не за горами.

Світлана Даневич,
класний керівник 7-Б класу

ЄДНІСТЬ У РОЗМАЇТТІ

Світ, у якому ми живемо, є різноманітним. Люди відрізняються за своєю культурою, релігією, мовою, кольором шкіри, уподобаннями. Це різноманіття є цінним, оскільки воно збагачує наш світ новими ідеями та перспективами. «Ми різні, ми рівні, ми єдині» – під таким гаслом учні 6-В та 6-Г провели захід про толерантність. Виступ ми розпочали з гімну толерантності та рівності Лені Кравіца. Під композицію, яка закликає до толерантності та єдності серед людей різних рас, культур і віросповідань, ми вийшли в костюмах інших національностей, уподобань і захоплень. Серед нас був шотландець, японка, ковбой, аргентинець, індіанка, футболіст... Зазначу, що перед виступом всі ми дуже хвилювалися – як нас сприймуть глядачі. Адже наші образи були незвичні, проте, вийшовши на сцену, ми відчули підтримку зали, яка зрозуміла, що всі ми неоднакові, зовсім не схожі один на одного. У нас різний колір шкіри, ми говоримо на різних мовах, у нас різні звичаї та традиції, але всі ми єдині в одному – ми люди, і повинні жити в мирі і злагоді, не зневажаючи і не принижуючи когось іншого, тим більше не зазіхаючи на волю і незалежність. У танцях, піснях, відеороликах ми показали як

важливо поважати та приймати людей такими, якими вони є, які відрізняються від нас, не засуджувати інших за їхню інакшість, а натомість зрозуміти одне одного. Толерантність є важливою цінністю для мирного співіснування, співжиття. Наш захід пройшов у дружній та позитивно-емоційній атмосфері. Він дав учням можливість задуматися, що є цінним для мирного та справедливого суспільства. Що допомагає нам жити разом, попри наші відмінності. Звичайно, толерантність – це не щось, що можна просто вивчити. Це цінність, яку потрібно розвивати протягом усього життя, і завдяки такому заходу, який відбувся у нашій гімназії, нам вдалося підвищити обізнаність про важливість толерантності – ставитися до всіх за принципом: я відношусь до людей так, як хочу, щоб вони відносились до мене. Разом з тим, важливо пам'ятати, що толерантність – це не безмежна цінність. Вона має свої межі, і ці межі визначаються злом: не можна бути толерантним до зла, до людей, які вчиняють проти інших злочини. В Україні війна. Росія окупувала частину території країни, вбиває мирних жителів, руйнує міста та села. Це злочин проти людяності. І до такого зла бути толерантним не можна. Ми, українці, закликаємо світ до боротьби зі злом, до толерантності та поваги до всіх людей, незалежно від їхньої національності чи походження. Ми закликаємо світ до припинення війни та покарання росії за її злочини. Ми віримо, що світ допоможе нам у нашій боротьбі. Ми віримо, що світ буде толерантним до України та її народу.

Влада Замірайло,
учениця 6-В класу

ОБ'ЄДНАННЯ НА ВІДМІННОСТЯХ

Сила кожного з нас у дружбі і єдності, підтримці і взаєморозумінні. Основним змістом нашого заходу «Єдність у розмаїтті» стали емоційні виступи учнів, де використовувались образи персонажів різних культур та рас. Ми демонстрували, як важливо поважати та розуміти один одного, незважаючи на наші відмінності. Змістовне дійство справило незабутнє враження на присутніх. Адже зі сцени йшов активний посыл, як взаємоповага може змінити наше оточення, зробити його кращим та наповнити дружбою. Ми заохочували дотримуватися шанобливого ставлення до всіх людей, незалежно від їхнього походження, становища у суспільстві, кольору шкіри чи релігійних переконань. Наш ви-

ступ засвідчив, що толерантність сприяє створенню гармонійного середовища, де кожен може бути самим собою, не боячись осудів чи нерозуміння. Готуючи захід, ми зближувались, намагались бути більш стриманими та вихованими, вчилися говорити не тільки правильні речі, а й дотримуватись їх. І ми хочемо, щоб повага стала не лише словом, але і життєвим принципом для кожного з нас, назавжди переплітаючись з нашою шкільною спільнотою. Цю істину учні 6-В та 6-Г класів спробували реалізувати у колективній творчій справі, у вмінні вистояти у надскладний для нас час.

Каріна Васькевич, учениця 6-В класу

ВИВЧАЙМО УКРАЇНСЬКУ! ГОВОРИМО УКРАЇНСЬКОЮ! ЛЮБІМО УКРАЇНСЬКУ!

21 лютого весь світ відзначає День рідної мови. Учні 10-Б та 9-Б класів активно долучились до заходів гімназії, підготувавши відкриту виховну годину «Ми ніколи не зречемося рідної мови». Усвідомлюючи роль рідної мови у часи війни, ми зробили захід змістовним, цікавим і повчальним. Наші зусилля були направлені на те, щоб підкреслити багатство та ідентичність української мови. Це був надзвичайно вражаючий досвід, який дав можливість відчути підтримку і зацікавленість небайдужих глядачів. Приємно було бачити, як наші гімназисти виявляють інтерес до рідної мови та культури. Відбулася дійсно важлива подія, яка не лише

надихнула, а й залишила незабутні відчуття. Щиро вдячні класним керівникам Рудковій А.А. та Біленчук І.М. за організацію заходу, який зміцнив наші переконання в тому, наскільки важливо вивчати, збагачувати та плекати рідну мову, мову незалежності, боротьби, щирості і сміливості. У часи нинішньої війни наш спротив ворогу йде через мову, через рідну українську мову, яка є ознакою самобутності нації. Саме такий посыл ми заклали у колективне творче виконання флешмобу «Краща мова єднання», поетичних рядках "Нас єднає мова", фінальній композиції «Ми ніколи не зречемося рідної мови». Дуже вдалою була сценка зі славнозвісної «Наталки Полтавки» І. Котляревського. Творчість цього письменника започаткувала новий етап формування української мови, яка пройшла надскладний шлях боротьби за існування. Кожен номер на сцені підкреслював велич, красу української мови та культури нашого народу. Ми намагались передати аудиторії свою глибоку любов і повагу до рідної мови через вірші та висловлювання визначних діячів. Відчували, що кожен наш номер знаходив відгук у серцях присутніх. Цей захід був не лише можливістю виступити, але й можливістю відчути єдність та цілеспрямованість юних українців.

Софія Дерев'янка та Ірина Штифурак,
учениці 10-Б класу

МОВА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ

Свято рідної мови є не лише важливим відзначенням культурного спадку, але й суттєвим напрямком у збереженні ідентичності та унікальності народу, адже слово відображає нашу історію, традиції та цінності. Ми вшановуємо мову як засіб спілкування, а також сприяємо її вивченню та розвитку. Нам, юним, це дійство нагадує про те, що мова є не лише засобом передачі інформації, але й ключем до розуміння та взаємодії між людьми, а також важливим елементом національної самосвідомості. Тому готуючи захід, ми підбирали не просто патріотичний, але й мотивуючий виступ, як от: художній номер «Заспіваймо пісню за Україну», в якому є фраза: «Ми ніколи не зречемося рідної мови». Ці слова передають стан душі кожного українця як нескореної, вільної та сильної людини. Участь у дійстві залишила у мене глибокі враження та змусила задуматися над значенням мови під час війни. Ровесники вдало розкрили різноманітні аспекти цієї теми, наголосивши на важливості збереження та розвитку рідної мови для майбутніх поколінь. Мене дуже вразила глибина емоцій, які викликала у слухачів розмова про рідну мову. Були розкриті особисті досвіди, спогади, а також аналіз сучасного стану використання мови в

різних сферах життя. Виступ був проникливий великою любов'ю до рідної мови та прагненням зберегти її у чистоті та красі. Ми підбрали чіткі приклади того, як рідна мова формує наше мислення, впливає на наші стосунки з оточуючими та визначає місце у світі. Що особливо зачепило мене в цьому виступі, так це акцент на важливості вивчення та підтримки рідної мови в усіх сферах життя особливо під час війни. Підготовлені виступи були не лише інформативним, а й переконливим досвідом, який спонукає кожного до розуміння важливості і цінності мови свого народу та її ролі у формуванні світогляду юного українця як громадянина і патріота рідного краю.

Панасюк Іван, учень 10-Б класу

ВІДЛУННЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКИХ ДЗВОНІВ

26 квітня 2024 року виповнюється 38 років з дня страшної катастрофи й величезної екологічної трагедії світового масштабу на Чорнобильській АЕС. У Міжнародний день пам'яті про Чорнобильську трагедію та Міжнародний день пам'яті жертв радіаційних аварій та катастроф учні 7-В класу з класним керівником Данилюк Т.А. відвідали захід пам'яті «Відлуння Чорнобильських дзвонів» у

бібліотеці № 115. Гімназисти дізналися про ті страшні події в країні, згадати імена учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, ознайомились з документальними матеріалами, публіцистичними нарисами, художніми творами. Учні 9-Г та 9-Д класів разом з класними керівниками Кошелевою В. С. та Піхотник Л. В. вшанували пам'ять жертв трагедії та віддали шану учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС і захисникам України та співробітникам ЧАЕС, які забезпечували ядерну безпеку в надскладних умовах російської окупації у 2022 році. Гімназисти 6-Г класу (класний керівник Радецька Т.Д.) побували у національному музеї «Чорнобиль». Минають роки, а панічна тривога не покидає українців, адже наш ворог постійно шантажує світ підризом атомних станцій, але українці вірять: пережили Чорнобиль – переживемо і війну. Україна вміє відновлюватись і жити майбутнім.

ГОВОРИ УКРАЇНСЬКОЮ, ЧУЄШ, ЯК НЕ ВМІЄШ – ОБОВ'ЯЗКОВО НАВЧИСЬ!

З таким гаслом у гімназійній актовій залі учні 6-Б та 6-А класів (класні керівники Денисенко Л. В. та Латанюк О. М.) пізнавально і креативно відзначили свято рідної мови. Ведучі заходу розповіли про історію його появи, про видатних українців, які боролися за збереження і розвиток рідної мови, про перші українські слова, про красу й мелодійність нашої мови. Нині, які гасла не вигукували б наші «недрузи», що мова не на часі, що війна все спíše, кожен українець має усвідомити, що мову не вигадеш, не витвориш за рік чи два, що вона твориться віками, тисячоліттями. І творить її народ. Мудро чинить та нація, яка вчиться рідної мови у дідів-прадідів, розмовляє нею, пише, співає, думає. І, звичайно ж, передає її у спадок своїм дітям й онукам, які зобов'язані зберегти її для наступних поколінь. Зі сцени лунали пісні про рідну материнську мову, звучали змістовні і щирі рядки віршів, що перетворилися на поетичний флешмоб. Запальні гуморески і сценки з колоритними героями зірвали шквал аплодисментів, а патріотичний танок під популярну пісню «Мова – це кордон», викликав сплеск оплесків у залі. Запам'ятався глядачам і мовознавчий конкурс «Антисуржик». Командний дух, єдність і взаємодопомога, живий інтерес до вивчення рідної мови, бажання вдосконалюва-

тися і творчо розвиватися – усе це об'єднало дітей та педагогів у святковій залі та на сцені. Маємо надію, що солов'їна мова житиме у віках, адже вона є зброєю в тилу і на фронті, є символом нашої ідентичності і нескореності! Якщо ж народ говорить чужою мовою, а своєї не шанує, цурається, то вона в'яне і гине. Так зникло дуже багато мов. І народи, які не вберегли рідної мови, тепер мусять розмовляти чужою... Український народ виколисав мову в своєму серці, зігрів теплою душою і віддав у спадок нам – нації нескорених. Рідне слово – це невід'ємна частина нашого народу, його історії та культури, тому шестикласники звернулися до гостей заходу з ініціативою, щоб усі гімназисти підтримали їхнє гасло: «Говори українською, чуєш, як не вмієш – обов'язково навчись!»

Лілія Денисенко,
класний керівник 6-Б класу

**PRAY FOR
UKRAINE**

ЕКО-ТЕХНО УКРАЇНА 2024

У цьому році я взяла участь у Всеукраїнському конкурсі «Еко-Техно Україна 2024» національного етапу Міжнародної науково-технічної виставки Regeneron ISEF – 2024», де посіла III місце. Проводить конкурс КПП ім. Ігоря Сікорського в онлайн режимі. Я представила проект «Скручені мінімальні правильні скutoїди» в категорії «математика», з яким і зайняла перше місце на II (міському) етапі конкурсу дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук. Робота була виконана під науковим керівництвом кандидата фізико-математичних наук, старшого наукового співробітника, вчителя математики гімназії Т.Л. Єфімової. Ця робота є продовженням досліджень, яке проводили випускник гімназії Деркач Михайло та Журавльова Анна (10-Д клас) щодо класичних скutoїдів. Скutoїди – це неklasичні многогранники, які мають плоскі паралельні основи та можуть мати криволінійні бічні грані та ребра. Як стверджують вчені, дослідження параметрів скutoїдів дозволить удосконалити методи вирощування штучних органів для трансплантації. Слід зазначити, що скutoїди вже багато років застосовуються у архітектурі. В роботі я ввела поняття мінімального, правильного, скрученого скutoїдів, побудувала математичну модель у прямокутній Декартовій системі координат, отримала рівняння бічних граней та бічних ребер скручених мінімальних правильних скutoїдів, які виявилися рівняннями відповідно прямих гелікоїдів та геліс у випадках можливості вписання скutoїда у циліндр або конус. Для участі в конкурсі необхідно було

представити тези роботи, у яких потрібно було надати короткий опис проекту, практичне застосування роботи, пояснити унікальність проекту. Далі з усієї України у фінал було відібрано 78 проектів, в тому числі і колективних.

Конкурс проходив з 27.02 по 01.03.2024 р. Необхідно було доповісти роботу 9 разів перед дев'ятьма журі. На кожен доповідь разом з запитаннями та відповідями відводиться по 15 хвилин. Найбільш складно було, як і завжди, доповісти двом юніорським журі «ю1» та «ю2», та журі «а» – англійському журі, оскільки в журі входять непрофесіонали, і їм необхідно пояснити новизну та застосування проекту простими словами. Далі необхідно доповісти роботу чотирьом професіональним журі, заступнику голови журі та голові журі. Конкурс є цікавим і корисним досвідом. Думаю, що в наступному році до нього приєднаються більше учнів гімназії..

Марія Єлизавета Рудик,
учениця 9-Б класу

НОВІТНІ РОЗРОБКИ ГІМНАЗИСТІВ

17 січня щорічно святкується Міжнародний день дітей-винахідників. Другий рік поспіль найкращих учасників-вихованців Ки-

ївської Малої академії наук запрошують до Президії Національної академії наук України для зустрічі з президентом НАНУ академіком Анатолієм Загороднім. У цьому році було запрошено десять дітей, які створили новітні розробки у різних напрямках – фізиці, хімії, інженерії. Вперше на цьому святі були представники відділення математики. Ними стали учениці нашої гімназії – Журавльова Анна (10-Б клас) і Рудик Марія Єлизавета (9-Б клас). Дівчата отримали срібні медалі в категорії «Математика» на конкурсі наукових робіт International Research Project Olympiad – 2023 (Індонезія). Також Марія Єлизавета Рудик отримала золоту медаль на конкурсі наукових робіт World Innovative Science Project Olympiad – 2023 (Індонезія). Президент Національної академії наук

відмітив наукову новизну досліджень учениць. Анатолій Загородній відзначив високий рівень наукових пошуків юних дослідників, важливість продовження ними дослідницької діяльності для майбутнього України та побажав їм успіхів на науковій ниві. Кращим представникам учнівської молоді вручено Подяки від Національної академії наук України та Київської Ма-

лої академії наук. Для юних дослідників провели екскурсію по президії НАНУ. Учні відвідали залу засідань. Було проведено екскурсію до кабінету, в якому 58 років поспіль керував Національною академією наук України академік НАНУ Борис Євгенович Патон.

Прес-центр гімназії

НАВЧАННЯ ЦИВІЛЬНОМУ ЗАХИСТУ

У рамках просвітницької роботи бійці Національної гвардії України спільно з офіцерами відділу цивільно-військового співробітництва Іміджево-видавничого центру НГУ 5 березня 2024 р. провели тренінгове заняття з учнями 10 класів гімназії, під час якого ознайомили зі специфікою роботи підрозділів РХБЗ, продемонстрували основні інструменти, що використовуються в роботі для виявлення радіації та отруйних речовин у повітрі, на ґрунті, тілі людини, на її одязі. Під час уроку учні ознайомилися з основними правилами безпечної поведінки під час радіаційної, біологічної, хімічної загрози. У часи повномасштабного вторгнення підступний ворог може використовувати будь-які методи на війні, в тому числі й хімічну зброю, яка заборонена міжнародним гуманітарним правом. Тому населення має бути готовим захищати себе в разі

виникнення чи загрози виникнення хімічної чи радіаційної небезпеки.

Прес-центр гімназії

ВАС ВІТАЄ БІБЛІОТЕКА!

Протягом місяця у гімназії проходила акція «Подаруй бібліотеці книжку», яка була присвячена Міжнародному дню дарування книжок, що відзначався 14 лютого. Щиро дякуємо всім дарувальникам за щедрі дари. Ті, хто передають свої книги до фондів бібліотеки, – люди з високою громадянською позицією, які прекрасно розуміють, що ці книги знайдуть свого читача. Особливо щиро і безмежно вдячні учням, які зараз за кордоном, але знаходять можливість подарувати книжки своїй рідній гімназійній бібліотеці. Вони стануть важливою частинкою фонду, допоможуть у забезпеченні освітнього процесу, відродженні культури та духовному зростанню. Спасибі

всім за тепло сердець, доброту, розуміння, любов до книги і читання. Приходьте до бібліотеки та приводьте своїх друзів! Будемо читати разом!

Наталія Кужентська,
завідувачка бібліотекою

ІСТОРИЧНІ РОМАНИ ОКСАНИ ЗЕНЕНКО

Напередодні відзначення 385-ї річниці від дня народження видатного державного, політичного і культурного діяча, гетьмана України Івана Мазепи, учні 10-х класів гімназії зустрілися з сучасною українською херсонською письменницею, авторкою популярних історичних романів Оксаною Зененко. Старшокласників заворожила прекрасна мова гості, закоханість і обізнаність в історичних лабіринтах багатогранної історії часів Гетьманщини. Письменниця багато років досліджувала цю епоху, що і спонукало її до написання романів «Останній лицар гетьмана» (2020 р.) і «Таємна місія гетьмана» (2021 р.). Книги здобули неймовірну популярність. Тож авторка продовжила працювати в історичному жанрі — і у 2023 вийшов друком роман «Побратим гетьмана». Презентація цих книг виявила зацікав-

леність гімназистів темою минувшини України. Іван Мазепа – особистість, до якої історія ніколи не була байдужою. Книжки спонукають до розуміння вчинку Мазепи та розповідають про намір гетьмана Пилипа Орлика продовжувати війну з Московією за звільнення українських земель... Дякуємо пані Оксані за неймовірно потужну, цікаву, пізнавальну зустріч, в якій вона поєднала події минулого та сучасного, показала як трагічно вони повторюються через певний проміжок часу, наголосила на тому, що вивчаючи минуле, ми прокладаємо шлях для майбутнього. Сподіваюсь, що ця зустріч надихнула присутніх до історичного читання.

**Наталія Кужентська,
завідувачка бібліотекою**

10-Г клас мав неймовірну можливість зануритися у світ мистецтва та літератури під час екскурсії до місцевої галереї та бібліотеки. Цей день став для нас надзвичайно цікавим та пізнавальним, адже ми отримали шанс не лише розширити свій кругозір, а й зустрітись із видатною письменницею. Почали ми з візиту до галереї, де кожен з нас мав змогу насолодитися різноманітним творів мистецтва, справжньою феєрією краси та емоцій, а обговорення з викладачем розширило наші знання про мистецтво та його роль у сучасному світі. Найбільше нас вразили картини, зроблені з природних матеріалів: з сушеного листя, різних квітів, маленьких гілочок дерев. Ця техніка дуже цікава, адже поєднати

природу в мистецтві вміє далеко не кожна людина. Після цього ми вирушили до місцевої бібліотеки, де нас чекала зустріч з відомою письменницею Оксаною Зененко, яка є авторкою багатьох книг. Вона поділилася з нами своїми ідеями та порадами для тих, хто мріє стати письменником, що залишило у нас надзвичайне враження та мотивацію. Оксана Зененко пише в жанрі історичних романів і дуже вдало спонукає читача поринути у світ історії та історичних персонажів. Ми вдячні нашим вчителям за таку чудову можливість досліджувати світ навколо нас та зустрічатись із цікавими людьми, які залюбки діляться своїм досвідом.

Прес-центр 10-Г класу

14 березня наш клас завітав до районної бібліотеки імені П.А. Загребельного на зустріч з авторкою-романісткою Оксаною Зененко. Нам були презентовані три її книжки: «Останній лицар гетьмана», «Побратим гетьмана» та «Таємна місія гетьмана». Пані Оксана повела нас у давній світ звияжних постатей української історії. Відчувалося, що вона дійсно захоплюється своєю роботою. Розповіла, що почала цікавитися історією ще зі школи. А задля точності місць і натхнення відвідала всі пам'ятні місця, де відбуваються події творів. Також зізналася, що коли додавала художню лінію, стежила, щоб вона не викривила історичну. Було надзвичайно цікаво слухати про заплутані та героїчні вчинки й рішення Івана Мазепи, Пилипа Орлика, Костя Гордієнка та ін.: «1710 рік, Після повстання Мазепи в Україні тривають царські репресії. Старшини-емігранти в Бендерах обирають гетьманом Пилипа Орлика. Разом із кошовим отаманом Костем Гордієнком і шведським королем він має намір продовжувати війну з Московією за звільнення українських земель...» – з книжки «Побратим гетьмана». У романах послідовно викладено, як усі витязі історії в різні періоди часу боролися за

вільне життя українського народу проти одного ворога – Московії. Про це нам нагадає й те, що наша зустріч проходила в укритті галереї, оскільки тривала повітряна тривога через ракети, запущені на міста і села рашистськими ординцями. Зустріч залишила дуже приємне враження. Щиро вдячна Оксані Зененко за новий досвід і за те, що змогла надихнути на прочитання та вивчення діяльності видатних українських діячів, що творили нашу історію.

Софія Химичук, учениця 10-Б класу

ЮНІ ТЕАТРАЛИ 5-Б КЛАСУ

Щорічно 27 березня відзначаємо Всесвітній день театру. Перегляд театральної вистави – завжди свято – захопливе, музичне, а часом, навіть інтерактивне. Саме на такому заході були присутні юні театralи 5-Б класу, яким пощастило відвідати Київський академічний театр «Колесо», що має яскраво означений репертуар – від класики до сучасної драматургії як української, так і зарубіжної. Це відомий у Києві камерний театр, тому актори перебувають на відстані витягнутої руки від глядачів. Театр розташований у колишньому житловому будинку за адресою Андріївський узвіз, 8, який був побудований у неоренесансному стилі на зламі XIX та XX століть та сьогодні є пам'яткою архітектури місцевого значення. Цьогоріч театр «Колесо» відкрив 36 театральний сезон на Андріївському узво-

зі. Це невід'ємна частина культурного життя Києва та старовинного Подолу, улюблене місце відпочинку киян різного віку та гостей столиці. Гімназисти мали можливість переглянути виставу "Три чарівні сили. Котигорошко". Про що вона? Звичайно, про віко-

вічну боротьбу добра і зла. Надія Симчич, взявши за основу сюжет народної казки, створила свою версію. Вистава має елементи інтерактиву. Це ті сцени, де безпосередніми учасниками дійства стають глядачі. Під час дії, що відбувається на людній площі, діти були в ролі мешканців села, що мали тягти жереб. Так була вирішена доля того, хто наступним має піти до Змія. А Хвеська ходить між рядами та розповідає сільські плітки глядачам. Було весело та повчально.

Адже, тільки згадавши про своє походження, богатир Марко з Котигорошівки разом із місцевою красунею-спортсменкою Марічкою Вернидуб, отримавши три сили від свого старого дядька Їм Не Наїмся, перемогли Змія та Чаклунку. Отже, у всі часи пам'ять про своє коріння та єдність – головна чарівна сила українців, сенс життя та шлях до перемоги.

Анна Труш, мати учня 5-Б класу

Із своїми гімназійними друзями ходила на виставу «Котигорошко». Це казка, яка розповідає про хлопчика надзвичайної сили, що захищав своє село та бився з Драконом. Мені дуже сподобалась вистава, тому що вона була цікава і залишила багато позитивних вражень. Також дивовижним було те, як актори передали емоції своїх героїв. Кожен артист

мав цікаве вбрання і майстерно відтворював казковий образ. Твір закликає бути сильними, долати перешкоди і завжди допомагати тим, хто цього потребує. Сюжет дуже цікавий та повчальний для мене.

Меланія Мариношенко,
учениця 5-Б класу

«ВІЗЕРУНКИ» НАБЛИЖАЮТЬ ПЕРЕМОГУ!

У цьому році естрадно-духовий оркестр «Візерунки» відзначає 12 сезон своєї плідної натхненної творчості. У березні відбувся концерт-звіт, під час якого учасники розповіли як все починалось, згадали виконавців минулих років, спонсорів, найбільш цікаві виступи та важливі події життя. За час існування через гурт пройшло понад 80 учнів, зіграно 90 зразків української патріотичної, народної, світової класики, популярної та авторської музики, джазу. Під час концерту-звіту учасники ви-

конали 14 музичних творів. Кожен з них розгортав одну із сторінок життя колективу. Так, наприклад, мелодія «Гей, соколи» присвячувалась першому складу оркестру, а славнозвісна «Кіеве мій» розпочинала розповідь про найбільш цікаві моменти. Керівник оркестру Куліш О.П. дуже пишається тим, що випускники-оркестранти не обривають зв'язки, а продовжують брати участь, за нагоди, у виступах. Це дуже сильне відчуття гурту, обмін досвідом, спільне музицювання наповнюють будні оптимізмом і вірою у краще завтра. Олександр Пилипович та Володимир Петрович разом із учасниками підготували і прем'єру твору «Триптих» на тему пісень Володимира Миколайовича Гнатюка, генерального спонсора оркестру, директора гімназії. А Марії Анатоліївни, яка ревно опікується справами гурту, юні артисти виконали її любимий романтичний вальс Є. Доги. Склад «Візерунків» постійно оновлюється. Вперше на сцені під аплодисменти глядачів виконали п'єсу «Веснянка»

Андріан Кравець, Євген Пархоменко та Даніїл Коноваленко. Ми живемо у важкі часи. Війна зруйнувала наше життя. Кожен день вона забирає найкращих. Загинув на фронті соліст-сопілкар, скрипаль Якушин Давид. Це був талановитий яскравий музикант, лауреат багатьох конкурсів. Перед ним були відкриті концертні зали, а він пішов захищати Батьківщину і віддав своє життя. Смертю героя загинув великий шанувальник гурту Віталій Труба, батько музиканта Євгена. Герої не вмирають, вони живуть у наших серцях. Оркестр присвятив їх пам'яті мелодію «Біла тополі» гурту «Еней». У цьому куточку пам'яті згадали прихильників колективу, яких уже ніколи не буде з нами, це: Кепін Володимир Дмитрович – один з ке-

рівників «Візерунків», любимий педагог та фаготист; Пашков Володимир Петрович – видатний музикант та спонсор гурту. Час впливає на нас, змінює нас, спонукає працювати і бути оптимістами. З любов'ю до України солістки Магнус Марія та Голубенко Софія у супроводі колективу виконали життєствердуючу пісню про рідний край. Це був заключний номер святкового заходу, але точно не останній у творчості «Візерунків». Ми віримо в краще, ми мріємо про концерт Перемоги! Він буде, обов'язково буде, і «Візерунки» уже готові до нього.

Прес-центр гімназії

ЛЬВІВСЬКІ ПРИГОДИ

Весняні канікули – час для пригод та відпочинку, подорожей та спілкування з друзями. Вони не такі довгі і теплі, як літні, але все одно це чудова можливість виспатися досхочу, помріяти, насолодитися читанням улюблених книжок, переглянути цікаві фільми, зустрітися з друзями чи однокласниками, зробити справи, які так довго відкладалися і, врешті-решт, не кваплячись, прогулятися парком, милуючись блакитним небом та першими весняними квітами. Цьогоріч учні 8-Д, 9-Г та 9-Д класів (класні керівники Микуленко Я.М., Кошелева В.С., Піхотник Л.В.) провели свої весняні канікули в старовинному місті, яке є культурною спадщиною України. Львів – місто, яке зачаровує з першого погляду. Це шляхетне місто є історією, що втілена у силуетах. Він є неповторним і незмінним, його вузькі вулички, сотні архітектурних споруд та пам'яток наповне-

ні стародавнім шармом. Тут кожна цеглинка дихає історією. Він зачаровує! Ми обов'язково повернемося у гонорове місто Лева зі смачною чоколядою й запашною кавою у затишних кав'ярнях після Перемоги, адже це місто, яке варто відвідати кожному і куди хочеться повертатись знову і знову.

ні стародавнім шармом. Тут кожна цеглинка дихає історією. Він зачаровує! Ми обов'язково повернемося у гонорове місто Лева зі смачною чоколядою й запашною кавою у затишних кав'ярнях після Перемоги, адже це місто, яке варто відвідати кожному і куди хочеться повертатись знову і знову.

Ці канікули запам'ятаються мені поїздом до Львова – культурної столиці України. Ми оселилися в самому серці старого міста, в готелі, який свого часу дуже полюбляли визначні митці. Кожного дня ходили та їздили на екскурсії. Найбільше мене

вразив собор святого Юра та опера ім. Соломії Крушельницької. Вечірнє місто прекрасне своїми кав'ярнями, ліхтарями та вуличною музикою. Львів, до наступної зустрічі!

Артем Шпоняк, учень 9-Д класу

Наша подорож почалась з повітряної тривоги, але нас це не зупинило. О 6:19 ми вирушили потягом до Львова всупереч обставинам. Для нас 5 годин дороги пройшли дуже швидко. З першої хвилини перебування у місті Лева у мене були великі очікування від екскурсій та знайомства з архітектурою міста. Нас розмістили у готелі «Жорж» – одній із найстародавніших будівель міста,

саме тут зупинялись у свій час Іван Франко та Оноре де Бальзак. Екскурсії по старовинних аптеках, соборах, кав'ярнях – це справжнє диво. Настрій не зіпсувала навіть чергова повітряна тривога! Ця подорож незабутня. Дякуємо Валентині Сергіївні та Любові Вікторівні за мандрівку!

Марія Прутенко, учениця 9-Г класу

ЩАСЛИВА ЛАПА

Ми відповідальні за тих, кого приручили. Крилатий вислів, знаний із дитинства. Але, на жаль, життя демонструє інший стан речей: не всі розуміють, що тварини, і не лише домашні, здатні відчувати біль, голод, спрагу. Ставлення до братів наших менших завжди визначає рівень свідомості суспільства. Гуманне відношення до живих істот необхідно формувати з самого малечку, показуючи дитині гідний приклад. У багатьох цивілізованих країнах ця проблема вирішується шляхом створення притулків для бездомних тварин. Є такі і в Києві. Ми знаємо, що у нашому троєщинському притулку Ірини Добролюбової (вул. Електротехнічна, 5-А) таких обездолених аж 320! Учні козацької гімназії не тільки про це знають, а й постійно організовують передачі для цих котиків. А для собачок корм, ліки та засоби гігієни передаємо у ветеринарну лікарню за цією ж адресою, там також багато хворих, скалічених або просто викинутих тварин. А ще агітуємо знайомих і незнайомих взяти собі додому друга. З досвіду знаємо: не пожалієте. Вони віддячать вам своєю любов'ю, зроблять ваше життя кращим і насиченішим. Отож, чи заводити тварин – рішення кожного. Головне, пам'ятайте, що ставлення до них має бути гуманним і людяним.

Оксана Харчук, соціальний педагог

Як у мене здійснилась мрія мати собаку? Одним розумним словом це називається адаптація, а насправді у нас з'явився новий член родини, її звать Джессі і це французький бульдог. Нашу собаку врятували волонтери з «чорного» розведення. Вона не знала ласки і піклування, не довіряла людям і була налякана від переїздів і змін. Але ми подарували їй роди-

ну, свою увагу і любов, і невдовзі Джессі адаптувалась. Тепер вона лагідна, добра і дуже любить обійми. Тож, якщо ви ще не чули про адаптацію або не наважуєтесь на це, – мерщій ідіть назустріч щастю – ці пухнастики з люблячими очима не дадуть вам пожалкувати про своє рішення.

Анна Хижняк, учениця 7-Г класу

СВІТ НОВИХ ЧУДЕС

Весняні канікули – прекрасна пора зануритися у світ мистецтва, відкрити перед дітьми нові горизонти та допомогти краще розуміти себе і світ навколо. Експерсія 5-В класу на Film.ua, одну з найбільших кіностудій в Україні, де знімаються багато відомих фільмів, планувалася заздалегідь, так як багато хто з дітей є справжніми шанувальниками кіно, цікавляться процесом створення фільмів. Під час експерсії гімназисти мали змогу побачити декорації, костюми та інше обладнання, яке використовується під час зйомок. На власні очі переконалися, як створюються фільми, як проходить процес дубляжу, а також дізналися багато цікавого про історію студії та її досягнення. Продовжуючи знайомство з мистецтвом, п'ятикласники відвідали районну бібліотеку, адже читання книг корисно для їхнього розвитку. Дитяча книга – це перша сходинка до пізнання безмежного, чарівного, дивовижного світу. Мої вихованці поринули у незабутню атмосферу чарівного світу магії британської письменниці Джоан Роулінг. Книжка «Гаррі Поттер» змінила світ та стала символом цілого покоління. Вона повернула до нього трохи магії, яку колись створювали Ганс Крістіан Андерсен, брати Грімм та інші казкарі. Командна гра, міцна дружба, знання, підтримка один одного та віра у перемогу добра дали можливість дітям отримати насолоду від

інтелектуальних завдань. Поттеромани віднайшли лист з Гогвортсу, розшифрували магичні послання та приборкали віртуальну магію «Алеї Діагон». Скористатися чарами допомогли їм чарівні палички, які були виготовлені на майстер-класі з випускницею Гогвортсу. Занурення у мистецтво кінематографії та читання книг, у ці два дуже важливих аспекти розвитку дитини, допомагають нам, дорослим, створити унікальне та захоплююче середовище для розвитку дитячої уяви, творчості та креативності. Насолоджуймося цим процесом та необмеженою красою мистецтва!

Людмила Литвинюк,
класний керівник 5-В класу

Ось і завершилися змагання «Пліч-о-пліч Всеукраїнські шкільні ліги» з волейболу серед дівчат та хлопців Деснянського району м. Києва. Команди гімназії посіли четверте місце – дівчата та друге місце – хлопці. Хочеться подякувати за чудову спортивну подорож усім учасникам та організаторам спортивних випробувань. Такі змагання об'єднують учнів та дають можливість проявити здібності, вміння та впевненість у своїх силах. Тож, хто хоче досягти високих результатів у спорті, починає з малого. Бажаємо всім здійснення мрій не тільки в спорті, а й у житті. Разом до Перемоги!!! І знову ми перші! Вітаємо нашу футбольну команду з I місцем на кубок «Шкіряний м'яч» вікова категорії 2011 рік. Дякуємо хлопцям за чудову гру, яка переросла

в перемогу. Тепер наша команда буде представляти Деснянський район на першості Києва. Тож бажаємо нашим юним футболістам успіхів та не зупинятися на цьому.

Ольга Корнієнко,
вчитель фізичної культури

Для Збройних сил України за кошти з благодійної ярмарки придбали FPV-дрони, батареї «Мавік», FPV (ємність 9000), турнікети, аптечки, амуніцію, плитоноски

Команда гімназії (вікова категорія 2012 рік) – переможці з футзалу «Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги». Керівники команди: Корнієнко О.П., Морозова С.М.

БЛАГОДІЙНА ЯРМАРКА ВРАЖАЄ!

На дрони, рації, турнікети, аптечки для Збройних сил України
козацькою громадою зібрано 205 тис. грн.

